

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2004/C 92/01	Euroens vekselkurs	1
2004/C 92/02	Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet — Kriminalitetsforebyggelse i Den Europæiske Union (KOM(2004) 165 endelig udg.)	2
2004/C 92/03	Liste over navnene på mindre geografiske enheder end medlemsstaten, jf. artikel 51, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999, som må anvendes (bordvine) (Offentliggjort i henhold til artikel 28, litra a), i forordning (EF) nr. 753/2002)	12
2004/C 92/04	Høringskonsulentens endelige rapport i sag COMP/M.3083 — GE/Instrumentarium (udarbejdet i overensstemmelse med artikel 15 i Kommissionen afgørelse 2001/462/EF, EKSF af 23. maj 2001 om høringskonsulentens kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (EFT L 162 af 19.6.2001, s. 21)) ⁽¹⁾	29
2004/C 92/05	Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kontrol med Fusioner og Virksomheds-overtagelser på dets 118. møde den 12. august 2003 om foreløbigt udkast til beslutning i sag COMP/M.3083 — General Electric/Instrumentarium ⁽¹⁾	30
	Den Europæiske Centralbank	
2004/C 92/06	Del 1.2 af ECB's administrative regler indeholdende reglerne om tjenstemæssig adfærd og tavshedspligt	31
	Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut	
2004/C 92/07	Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstituts budget for regnskabsåret 2004	35

Informationsnummer

Indhold (fortsat)

Side

II *Forberedende retsakter*

.....

III *Oplysninger*

Kommissionen

2004/C 92/08	Information vedrørende indkaldelse af ansøgninger med henblik på oprettelse af et »europæisk energi- og transportforum« (2001/C 205/06) — Fornyelse af medlemskabet af »Det europæiske energi- og transportforum«	36
2004/C 92/09	Indkaldelse 2004 af forslag vedrørende EF-samarbejde med hensyn til civilbeskyttelse	37
2004/C 92/10	Indkaldelse 2004 af forslag vedrørende en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet	38
2004/C 92/11	Indkaldelse af forslag vedrørende EF-samarbejde med hensyn til civilbeskyttelse — mekanisme — øvelser	39

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

15. april 2004

(2004/C 92/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,1912	LVL	lettiske lats	0,6492
JPY	japanske yen	129,39	MTL	maltesiske lira	0,4252
DKK	danske kroner	7,4443	PLN	polske zloty	4,7935
GBP	pund sterling	0,668	ROL	rumænske leu	40 780
SEK	svenske kroner	9,1868	SIT	slovenske tolar	238,5
CHF	schweiziske franc	1,552	SKK	slovakiske koruna	40,165
ISK	islandske kroner	87,75	TRL	tyrkiske lira	1 645 073
NOK	norske kroner	8,272	AUD	australske dollar	1,6156
BGN	bulgarske lev	1,9463	CAD	canadiske dollar	1,6009
CYP	cypriotiske pund	0,586	HKD	hongkongske dollar	9,2989
CZK	tjekkiske koruna	32,16	NZD	newzealandske dollar	1,8747
EEK	estiske kroon	15,6466	SGD	singaporeanske dollar	2,0025
HUF	ungarske forint	253,90	KRW	sydkoreanske won	1 378,81
LTL	litauiske litas	3,4528	ZAR	sydafrikanske rand	7,8591

(1) Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

KRIMINALITETSFOREBYGGELSE I DEN EUROPÆISKE UNION

(KOM(2004) 165 endelig udg.)

(2004/C 92/02)

1. BAGGRUND OG DEFINITIONER

1.1. Den juridiske og politiske baggrund

Med **Amsterdam-traktaten**, som trådte i kraft i maj 1999, blev der indført et retsgrundlag for det kriminalpræventive arbejde på EU-plan. Ifølge artikel 29 »har Unionen som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed«. Det anføres, at dette mål bl.a. skal nås ved at forebygge »organiseret og anden kriminalitet«.

Indtil Amsterdam-traktaten trådte i kraft i maj 1999, var opmærksomheden på kriminalpræventive politikker på EU-plan stort set begrænset til forebyggelse af organiseret kriminalitet. I handlingsplanen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet fra 1997 ⁽¹⁾ peges der på en række prioriterede områder inden for forebyggelse af organiseret kriminalitet, og Wien-handlingsplanen fra december 1998 ⁽²⁾ indeholdt også en række specifikke foranstaltninger på området.

Det **Europæiske Råd i Tammerfors** i oktober 1999 bekræftede i sine konklusioner ⁽³⁾ betydningen af effektive kriminalpræventive politikker i EU. Konklusion nr. 41 og 42 har følgende ordlyd:

— Det Europæiske Råd opfordrer til, at kriminalpræventive aspekter integreres i foranstaltningerne til bekæmpelse af kriminalitet, samt til en yderligere udbygning af nationale kriminalpræventive programmer. Der bør udvikles og identificeres fælles prioriteter for kriminalitetsforebyggelse i EU's eksterne og interne politik, og der bør tages hensyn hertil, når der udarbejdes nye regler.

— Der bør i højere grad ske udveksling af oplysninger om bedste praksis, netværket af kompetente nationale kriminalpræventive myndigheder bør udbygges, og samarbejdet mellem nationale kriminalpræventive organisationer styrkes, og det bør undersøges, om der er basis for et fællesskabsfinansieret program med henblik herpå. De første prioriteter for dette samarbejde kan være ungdoms- og bykriminalitet samt narkotikarelateret kriminalitet.«

Den 29. november 2000 forelagde Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet en **meddelelse**, »Forebyggelse af kriminalitet i EU: Overvejelser om fælles retningslinjer og forslag om fællesskabsstøtte« ⁽⁴⁾. Denne meddelelse var det første skridt fra Kommissionens side med henblik på at identificere prioriterede områder inden for kriminalitetsforebyggelse på EU-plan og bidrage til udviklingen af en effektiv EU-strategi. På baggrund af denne meddelelse er der sket en række vigtige udviklinger, såsom oprettelsen af Det Europæiske Forum for Forebyggelse af Organiseret Kriminalitet ⁽⁵⁾, oprettelsen af Det Europæiske Kriminalpræventive Net ⁽⁶⁾ og vedtagelsen af Rådets afgørelse om indførelse af Hippokrates-programmet med henblik på samfinansiering af samarbejdsprojekter mellem medlemsstaterne ⁽⁷⁾.

Derudover er der i EU's 6. rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (FTU) medtaget et særligt forskningstema om kriminalitetsforebyggelse. Der skal bl.a. udarbejdes fælles instrumenter til måling af hyppigt forekommende kriminalitetsformers art og omfang og foretages en evaluering af strategier til reduktion af kriminaliteten og en analyse af trusler på langt sigt.

Ligesom i meddelelsen fra 2000 understreges det også i denne meddelelse, at det er medlemsstaterne, der har det primære ansvar for kriminalitetsforebyggelse, da ungdomskriminalitet, bykriminalitet og narkotikarelateret kriminalitet begås på lokalt plan. Men for at støtte det kriminalpræventive arbejde i medlemsstaterne på en effektiv måde, undgå dobbeltarbejde og udnytte ressourcerne mere effektivt er det nødvendigt, at der gennemføres visse samarbejdsaktiviteter på EU-plan.

Artikel III 173 i det **udkast til forfatningstraktat**, som Konventet om Europas Fremtid har udarbejdet, bekræfter endnu en gang, at det er nødvendigt, at der fortsat lægges tilstrækkelig vægt på kriminalitetsforebyggelse. Ifølge denne artikel kan der ved europæisk lov eller rammelov fastsættes foranstaltninger for at fremme og støtte medlemsstaternes indsats inden for kriminalitetsforebyggelse (med undtagelse af indbyrdes tilnærmelse af love og administrative bestemmelser).

1.2. Definitioner

1.2.1. Begrebet hyppigt forekommende kriminalitetsformer

Denne meddelelse beskæftiger sig kun med forebyggelse af ikke-organiseret kriminalitet. Kommissionen mener, at disse former for kriminalitet bedst kan defineres som hyppigt forekommende kriminalitetsformer, fordi denne type kriminalitet omfatter alle former for kriminalitet, som begås hyppigt, og hvor ofrene let kan identificeres. Hyppigt forekommende kriminalitetsformer er det, der bekymrer EU-borgerne mest ⁽⁸⁾. Der er typisk tale om ejendomsforbrydelser, som ofte involverer fysisk vold. Det drejer sig bl.a. om indbrud i private hjem, tyveri fra biler, ordinær vold og gaderøverier. Disse former for kriminalitet indgår i de tre brede prioritetsområder, som blev fastlagt af Det Europæiske Råd i Tammerfors, nemlig ungdomskriminalitet, bykriminalitet og narkotikarelateret kriminalitet. Det er kendetegnende for hyppigt forekommende kriminalitetsformer, at det er den slags forbrydelser, som almindelige borgere oftest bliver ofre for. Dette har betydning for forebyggelsespolitikkerne og især dem, der mere går ud på at gøre noget ved de almindelige problemer, der følger af disse former for kriminalitet, end på at mindske antallet af alvorlige forbrydelser, der oftere har forbindelse med organiseret kriminalitet ⁽⁹⁾.

Man må heller ikke undervurdere størrelsen af de økonomiske omkostninger, som denne form for kriminalitet påfører samfundet ⁽¹⁰⁾; man bør dog holde sig for øje, at skønnene over omkostningerne varierer fra den ene medlemsstat til den anden ⁽¹¹⁾. En række undersøgelser har vist, at sådanne lovovertrædelser ofte er de unges første skridt hen imod alvorligere former for kriminalitet, herunder organiseret kriminalitet. Hvis man investerer i forebyggelse af hyppigt forekommende kriminalitetsformer, vil det derfor også være med til at begrænse den grovere kriminalitet ⁽¹²⁾.

1.2.2. Begrebet kriminalitetsforebyggelse

Kommissionen foreslår, at man i denne meddelelse anvender den definition af kriminalitetsforebyggelse, som er fastsat i Rådets afgørelse fra maj 2001 om oprettelse af Det Europæiske Kriminalpræventive Net (EUCPN). Denne definition har følgende ordlyd: »Kriminalitetsforebyggelse omfatter enhver foranstaltning, der har til formål at nedbringe eller på anden vis bidrage til at nedbringe kriminaliteten og frygten for kriminalitet, både kvantitativt og kvalitativt, enten gennem direkte at forebygge kriminelle aktiviteter eller gennem politikker og tiltag, der skal mindske mulighederne for kriminalitet og årsagerne til kriminalitet. Dette indebærer en indsats fra regering, kompetente myndigheder, strafferetlige myndigheder, lokale myndigheder og særorganisationer, som de har oprettet i Europa, den private og den frivillige sektor, forskere samt offentligheden, støttet af medierne« ⁽¹³⁾.

De forebyggende foranstaltninger skal således ikke blot være rettet mod kriminalitet i snæver forstand, men også omfatte »antisocial adfærd«, som så at sige udgør et »forstadium« til

kriminalitet. Eksempler herpå forekommer i kvarterer med meget støj og kvarterer, som er præget af teenagere, der står og hænger, fulde mennesker eller ballademagere, skrammel og affald, der ligger og flyder samt nedslidte omgivelser og boliger. Sådanne forhold kan vanskeliggøre genopretningen af dårligt stillede områder og skabe et miljø, som danner grobund for kriminalitet. Antisocial adfærd underminerer den følelse af sikkerhed og ansvarlighed, som er nødvendig for at få folk til at engagere sig i deres lokalsamfund. Ud fra et forebyggelses-synspunkt er det derfor også et område, som det er vigtigt at koncentrere sig om.

Forebyggelsesindsatsen bør også beskæftige sig med frygten for kriminalitet, da forskningen ⁽¹⁴⁾ viser, at frygten ofte er lige så skadelig som selve kriminaliteten. Frygten for kriminalitet kan medføre, at folk trækker sig væk fra det sociale liv og mister tilliden til politiet og retssamfundet.

Der er bred enighed blandt de relevante myndigheder i medlemsstaterne om, at kriminalitetsforebyggelse er et nødvendigt supplement til straffeforanstaltninger. Erfaringen viser, at for stort fokus på straffeforanstaltninger medfører stadigt stigende omkostninger for det strafferetlige system, flere indsatte i fængslerne og en højere recidivprocent. Forebyggende foranstaltninger kan, hvis de udformes og gennemføres korrekt, i varierende omfang være medvirkende til, at kriminaliteten reduceres betydeligt. Følgende eksempler viser, at kriminalitetsforebyggelse kan fungere i praksis ⁽¹⁵⁾:

- Risikoen for indbrud i private hjem kan nedbringes betydeligt ved, at der træffes en række forholdsvis enkle forebyggende foranstaltninger, såsom dem, der er beskrevet i Police Population Monitoring Programme, en stor nederlandsk offerundersøgelse. Denne forskning ⁽¹⁶⁾ viser, at når der træffes fem af den slags forebyggende foranstaltninger, nedsættes risikoen for indbrud markant (lys, der er tændt, når man forlader huset, ekstra låse på døre og vinduer, ekstra udendørsbelysning, tyverialarm og/eller hund).
- En række omhyggeligt researchede og evaluerede initiativer for unge mellem 10 og 16 år viser klart, at effektive programmer for udvikling og tidlig forebyggelse medfører betydelige fordele på længere sigt. 16 år senere kunne man konstatere, at der havde været langt færre anholdelser blandt deltagerne end blandt medlemmerne af kontrolgruppen ⁽¹⁷⁾.
- Selv om det kan lyde enkelt, er bedre gadebelysning en kriminalpræventiv foranstaltning, som har vist sig at være effektiv. En systematisk gennemgang af 13 forskellige undersøgelser viser, at bedre gadebelysning nedbringer kriminaliteten med omkring 20 % ⁽¹⁸⁾. Gennemgangen viste, at der i områder med forbedret belysning om natten også er mindre kriminalitet om dagen. Opsætningen af ny belysning kan have givet potentielle lovovertrædere et signal om, at lokalsamfundet investerede mere i området, og om større stolthed, samhørighed og uformel kontrol døgnet rundt.

— Et vigtigt eksempel, som også skal nævnes, fordi det udgør en milepæl inden for forebyggelsespolitikken, er det amerikanske førskoleprogram Perry Preschool Program. Dette initiativ, som blev indledt i USA i 1970'erne, tilbyder små børn (3-4 år gamle) fra lavindkomstfamilier førskoleundervisning kombineret med ugentlige hjemmebesøg af det personale, der deltager i programmet. Langtidsopfølgningen har vist, at der er langt færre af deltagerne i programmet, som er blevet anholdt som unge eller voksne, og mange flere, som har afsluttet en uddannelse på sekundærniveau, taget en videregående uddannelse og har et job, og at deres indkomst er højere end kontrolgruppens. Ud over at have bevist sin effektivitet har programmet vist sig at være omkostningseffektivt. De samlede fordele anslås til at være tre gange så høje som omkostningerne til programmet.

EU's ungdomsprogram⁽¹⁹⁾, som blev indført i slutningen af 1980'erne, fokuserer på de unges trivsel og på at inddrage dem i samfundet og sikre dem politisk respekt. Programmet har gennem sine aktiviteter haft en betydelig forebyggende virkning.

Endelig skal det nævnes, at uddannelse i fængslerne og i den afgørende fase efter løsladelsen kan være afgørende for, om lovovertræderne kan klare den svære tilbagevendende til livet uden for fængslet, og for en reduktion af recidivprocenten. Grundtvig, voksenuddannelsesaktionen under EU's uddannelsesprogram Socrates, støtter projekter og læringspartnerskaber, som har en bemærkelsesværdig indvirkning både i og uden for de deltagende institutioner⁽²⁰⁾.

Hyppigt forekommende kriminalitetsformer begås oftest lokalt, i storbyer så vel som mindre byer. Det betyder, at det kun er muligt at gennemføre en effektiv politik på disse niveauer, hvor de kan tilpasses til de særlige lokale eller regionale forhold. Det er derfor medlemsstaternes ansvar at sørge for, at der føres en effektiv kriminalpræventiv politik på alle niveauer på deres område. Som følge af det lokale fokus er det nødvendigt at udvikle forebyggende foranstaltninger så tæt på græsrodsniveauet som muligt og at involvere mange forskellige former for aktører. Det er derfor et typisk træk ved forebyggende foranstaltninger, at det er nødvendigt at involvere en lang række aktører, både fra den offentlige sektor (f.eks. politiet, de lokale myndigheder og socialarbejderne, hver gang med fokus på de unge) og den private sektor (erhvervsammenslutninger, forsikringselskaber og borgerorganisationer).

1.3. Generelle kriminalitetstendenser

Det er nødvendigt med oplysninger om kriminalitetstendenser og den offentlige mening om kriminalitet for at opnå en bedre forståelse af, hvad det betyder for samfundet, hvis der ikke iværksættes forebyggende tiltag, og hvordan den kriminalpræventive indsats kan mindske de materielle og ikke-materielle omkostninger for ofrene for kriminalitet og lovovertrædernes tilbagefald til ny kriminalitet.

Arten og omfanget af kriminaliteten på EU-plan kan måles ved hjælp af to hovedkilder: (1) de officielle kriminalstatistikker,

som er udarbejdet af politiet, og (2) den internationale offerundersøgelse, International Crime Victims Survey (ICVS). Med hensyn til den første kilde er det ikke muligt at sammenligne absolutte og relative tal for de enkelte medlemsstater på grund af de mange forskelle mellem medlemsstaternes lovgivning og de forskellige måder, hvorpå de officielle kriminalstatistikker udarbejdes. Disse oplysninger kan imidlertid være nyttige, hvis man vil se på tendenser over en given periode.

Når man ser på det samlede antal forbrydelser, som politiet har registreret, viser der sig følgende billede på EU-plan. Udviklingen i kriminalitetsniveauet fra 1950 til 1970 viser en støt, om end ikke foruroligende stigning. Men siden 1970 er kriminalitetsniveauet steget kraftigt, med et højdepunkt i midten af 1980'erne. Siden 1990 har den samlede registrerede kriminalitet været forholdsvis stabil i de 15 medlemsstater. Den gennemsnitlige årlige stigning mellem 1991 og 2001 er på ca. 1 %⁽²¹⁾.

Den anden kilde, som kan bruges til at give et billede af arten og omfanget af kriminaliteten på EU-plan, er ICVS⁽²²⁾. Denne undersøgelse er det mest omfattende program med fuldstændig standardiserede stikprøveundersøgelser, som ser på borgernes oplevelse af kriminalitet i forskellige lande. Et skøn over de absolutte kriminalitetsniveauer kan findes i ICVS-undersøgelserne af ofrenes oplevelse af kriminalitet. Generelt tyder ICVS på, at kriminaliteten steg mellem 1988 og 1991, faldt i 1995 og faldt yderligere i 1999. En sammenligning med politiets oplysninger om kriminalitet viser, at de tendenser, der fremgår af oplysningerne fra offerundersøgelserne, svarer til de tendenser, der fremgår af politiets oplysninger.

1.4. Tendenser inden for udvalgte kriminalitetsformer

Ud over det samlede antal forbrydelser er det to specifikke former for kriminalitet, som registreres af politiet, der skal behandles kort: indbrud i private hjem (der defineres som det at tiltvinge sig adgang til en bolig med henblik på at stjæle) og voldsforbrydelser (der defineres som personvold, røveri og sædelighedsforbrydelser). Disse forbrydelser er udvalgt, fordi det ud fra ofrenes synspunkt er de forbrydelser, som er alvorligst og har de største omkostninger; de giver anledning til stor bekymring blandt byboere og forekommer hyppigt i alle medlemsstaterne.

Der er sket et bemærkelsesværdigt kraftigt fald i antallet af indbrud i private hjem i mange EU-medlemsstater. En af hovedårsagerne til dette drastiske fald er formodentlig virkningen af den øgede præventive indsats i befolkningen. Ifølge de seneste resultater af International Crime Victims Survey er anvendelsen af kriminalpræventive tiltag i befolkningen stigende i de fleste lande. Andelen af hjem med specielle dørlåse er generelt steget siden 1992. Andelen af hjem, der er udstyret med en alarm, steg fra 8 % i 1992 til 14 % i 2000, men problemet eksisterer stadig. Indbrud i hjemmet indebærer en krænkelse af ens personlige område. I disse tilfælde er de negative virkninger af forbrydelsen større end blot den materielle skade.

I 2000 registrerede politiet i de 15 medlemsstater i alt 1 511 000 indbrud i private hjem. Det betyder, at der i gennemsnit blev begået 4 140 indbrud hver dag, 172 hver time og næsten 3 hvert minut.

Statistikkerne viser desværre, at voldskriminaliteten på EU-plan er stigende. Det gælder specielt for vold blandt unge. En sammenligning af tendenserne inden for de voldsforbrydelser, som politiet registrerede i årene 1995-2000, viser, at der er sket en stigning i volden i 12 af medlemsstaterne. Stigningen er størst i Spanien, Frankrig og Nederlandene (+ 50 — + 41 %).

I 2000 registrerede politiet i de 15 medlemsstater i alt 1 770 000 voldsforbrydelser. Det betyder, at der i gennemsnit blev begået 4 850 voldsforbrydelser hver dag, 202 hver time og over 3 hvert minut.

1.5. Den offentlige mening om kriminalitet

Ud over de statistikker, der bygger på politiets kilder og offerundersøgelser, er meningsmålinger også et vigtigt redskab, når man skal måle frykten for kriminalitet, opfattelsen af risikoen for at blive offer for kriminalitet og holdningerne til kriminalitet og kriminalitetsforebyggelse⁽²³⁾.

De viser, at følelsen af usikkerhed er vokset langsomt, men støt i hele EU mellem 1996 og 2002. I efteråret 2002 var kvinder og ældre de befolkningsgrupper, hvor den største andel følte sig utrygge. Den andel af svarpersonerne, der havde været i kontakt med narkotikarelaterede problemer i lokalsamfundet, voksede også i hele EU i samme periode. Der var flest blandt de yngre svarpersoner, der nævnte en sådan kontakt. I alle medlemsstaterne mente over halvdelen af svarpersonerne, at en øget indsats fra politiets side ville være med til at mindske kriminaliteten. I hele EU mente et stort flertal af svarpersonerne, at man mere effektivt kan afholde de unge fra at begå kriminalitet gennem målrettede kriminalpræventive programmer end gennem strengere domme. Flertallet af svarpersonerne mente også, at fattigdom, arbejdsløshed og manglende disciplin var faktorer, der kunne tilskynde de unge til at begå kriminalitet.

1.6. De forventede fremtidige tendenser inden for kriminalitet

Kriminaliteten ændrer sig hele tiden. Lovovertræderne tilpasser sig til modforanstaltningerne. De tilvender sig, mishandler eller

misbruger nye produkter, tjenester og systemer og overholder ikke reglerne i nyskabte miljøer⁽²⁴⁾. Det betyder, at myndighederne hele tiden må være på udvig efter nye trusler og udviklinger på det kriminelle marked. På den måde kan den kriminalpræventive indsats få stor virkning. Det har tidligere vist sig, at nogle udviklinger var helt uventede. På grundlag af en række nyere fremadrettede initiativer⁽²⁵⁾, som beskæftiger sig med nye trusler om kriminalitet, er det muligt at vurdere en række vigtige udviklinger, der skyldes sociale, teknologiske eller økonomiske ændringer.

Generelt vil samfundet blive mere uensartet, mere netværksbaseret, bedre uddannet, mere velstående og bedre informeret, men der er også risiko for, at der bliver flere sårbare mennesker. Den øgede bevægelighed for mennesker, tjenesteydelser, varer og ny teknologi medfører enorme muligheder for velstand og vækst, men kan også skabe nye muligheder for at begå kriminalitet. Nogle grupper vil fortsat være udelukket fra tendenserne til øget velstand og læring: familier med én forælder, narkomaner og alkoholikere, mennesker, der lever anonymt alene i egen bolig, eller som bor i marginaliserede områder, samt indvandrere og anden- og tredjegerationsindvandrere. Ny teknologi kan skabe flere muligheder for at begå kriminalitet ved at give lettere adgang til systemer, lokaler, varer og information, fjerne de geografiske hindringer for kriminalitet, øge størrelsen af det mulige udbytte og skabe øget anonymitet, når forbrydelsen begås eller udbyttet bruges.

På grund af disse udviklinger må myndighederne forebygge og reagere på mere specialiserede forbrydelser, såsom elektronisk tyveri, hvis omfang og hastighed kan blive forøget af den nye teknologi. I de kommende år må regeringerne udvikle forebyggelsespolitikker, som sikrer, at man tilpasser sig til ændringerne i samfundet og de nye kriminalitetsmønstre. De nationale kriminalpræventive politikker skal kunne håndtere de udfordringer, som disse udviklinger fører med sig, på en innovativ måde.

2. UDVIKLINGEN PÅ EU-PLAN

Da hyppigt forekommende kriminalitetsformer begås på lokalt niveau, kan der kun gennemføres en effektiv politik på dette niveau, med støtte fra det nationale niveau. Det er imidlertid nødvendigt at gennemføre visse samarbejdsaktiviteter på EU-plan, så man kan støtte aktiviteterne på nationalt plan på en effektiv måde, undgå dobbeltarbejde og udnytte ressourcerne mere effektivt.

2.1. Resultaterne i medlemsstaterne

De forskellige medlemsstater har med vekslende held gennemført foranstaltninger til forebyggelse af hyppigt forekommende kriminalitetsformer⁽²⁶⁾.

På trods af den positive udvikling i de fleste af medlemsstaterne er der stadig en række hindringer for en effektiv forebyggelse af hyppigt forekommende kriminalitetsformer. De kan kort beskrives som følger:

Gennemførelsesvanskeligheder

Det bliver stadig mere klart, at der findes effektive kriminalpræventive foranstaltninger, som kan anvendes på mange former for kriminel adfærd. Udfordringen er, hvordan man kan omsætte denne viden til praksis. Den eksisterende gode eller bedste praksis anvendes tit ikke i den officielle kriminalpræventive politik og praksis. Der er en kløft mellem resultaterne af forskningen og den kriminalpræventive politik og praksis, som skyldes følgende:

Der er mange forskellige partnere og organisationer, som er aktive inden for kriminalitetsforebyggelse, og som ofte ikke koordinerer deres arbejde i det fornødne omfang. Et andet problem vedrører utilstrækkelige indbyrdes forbindelser mellem de oplysninger, som de mange myndigheder og organisationer, der beskæftiger sig med kriminalitetsforebyggelse (politiet, ungdomsarbejdere, handelskamre, de sociale myndigheder i kommunerne m.v.), råder over. Den begrænsede brug af den store mængde oplysninger er medvirkende til, at de foranstaltninger, der træffes, ikke stemmer overens med det konkrete problem.

Der er stadig ikke ret megen viden om kvantitative og kvalitative analysemetoder og om alle de forebyggende foranstaltninger, som kan gennemføres, og deres relevans, begrænsninger og positive resultater.

Der er mange eksempler på, at kriminalitetsforebyggelse stadig kun får begrænset opmærksomhed sammenlignet med de andre led i det strafferetlige system. De begrænsede midler og menneskelige ressourcer betyder, at den nødvendige langsigtede planlægning ofte erstattes af en kortsigtet strategi, og at der ikke lægges tilstrækkelig vægt på en korrekt gennemførelse af forebyggelsesprojekter.

Hvordan fjernes kløften?

Der findes en række foranstaltninger, som kan fjerne de ovennævnte hindringer. Beskrivelserne af bedste og god praksis bør være mere brugervenlige, specielt for dem, der arbejder med problemerne i praksis. I forbindelse med ansættelse, udvælgelse og forfremmelse af de ledere og det personale, der står for gennemførelsen af den kriminalpræventive politik, bør der lægges større vægt på kendskabet til faglitteratur og analysemetoder og anvendelsen heraf i den kriminalpræventive praksis. De myndigheder, der yder tilskud, bør gøre de personer, der gennemfører forebyggelsesprogrammerne, opmærksomme på den eksisterende bedste og gode praksis og mulighederne for at bruge den. Det bør være en standard-

betingelse for godkendelse af eller støtte til kriminalpræventive programmer, at der foretages en passende evaluering af processen og virkningerne. Informationsudveksling mellem de forskellige partnere bør belønnes. I nogle medlemsstater pålægges de lokale myndigheder, politiet, politimyndighederne, sundhedsmyndighederne, kriminalforsorgen m.v. at medvirke ved udarbejdelsen og gennemførelsen af en strategi for bekæmpelse af kriminalitet og uroligheder i deres område (herunder informationsudveksling) ⁽²⁷⁾. Disse organisationer må overveje at ændre deres arbejdspraksis, deres interne prioriteter og deres forhold til andre organisationer og samfundet i bred forstand.

Korrekt gennemførte ordninger, som ikke giver de planlagte resultater, men bidrager med viden om grundene til, at det ikke lykkedes, bør belønnes som succeser. Regeringerne bør oprette specielle faglige enheder, som tager ansvaret for at lede kriminalitetsforebyggelsen og for anvendelsen og gennemførelsen af kriminalpræventive tiltag, der bygger på dokumentation. Det tager tid at gennemføre kriminalpræventive foranstaltninger; der går flere år, før de er fuldt udviklede og kan evalueres. Fordi mange af vore dages kriminalitetsproblemer kræver løsninger, som overskrider de traditionelle grænser for strafferetten, må regeringerne støtte løsninger, som omfatter hele systemet, ved at give dem samme politiske status som andre led i det strafferetlige system.

Hvis de europæiske kriminalpræventive politikker skal føre til større retfærdighed og sikkerhed, er det absolut nødvendigt, at man gennemfører og anvender en vellykket kriminalitetsforebyggelse, som bygger på dokumentation.

2.2. Resultater på EU-plan

Efter offentliggørelsen af meddelelsen fra november 2000 har EU vedtaget en række vigtige instrumenter, som skal bidrage til en mere effektiv kriminalitetsforebyggelse i hele EU, herunder Det Europæiske Kriminalpræventive Net og Hippokrates- og AGIS-finansieringsprogrammerne.

2.2.1. Det Europæiske Kriminalpræventive Net

Den 28. maj 2001 vedtog Rådet en afgørelse om oprettelse af Det Europæiske Kriminalpræventive Net (EUCPN) ⁽²⁸⁾. Nettets formål er at bidrage til at udvikle de forskellige aspekter af kriminalitetsforebyggelse på EU-niveau og at støtte kriminalpræventive aktiviteter på lokalt og nationalt niveau. Selv om nettet omfatter alle former for kriminalitet, skal det især beskæftige sig med ungdoms- og bykriminalitet samt narkotikarelateret kriminalitet. Med henblik herpå skal nettet lette samarbejde, kontakter og udveksling af oplysninger og erfaringer mellem medlemsstaterne, de nationale instanser, Kommissionen og andre netværk, der er specialiseret i kriminalpræventive spørgsmål. En anden vigtig opgave for nettet er at indsamle og analysere oplysninger om eksisterende kriminalpræventive tiltag.

De hidtidige resultater

Nettet har opnået gode resultater, siden det blev oprettet i 2001. For første gang nogensinde er medlemsstaternes repræsentanter og eksperter begyndt at mødes regelmæssigt for at udveksle erfaringer og fastlægge en fælles strategi og prioriteter for tiltag og forskning på grundlag af årsprogrammer. Man er begyndt på at registrere de forebyggelsespolitikker, som har vist sig at være effektive (god praksis). Den første konference til udveksling af god praksis vedrørende ungdomskriminalitet/etniske minoriteter, indbrud i private hjem og røverier i forbindelse med narkotikamisbrug blev afholdt i Danmark den 7.-8. oktober 2002 med samfinansiering fra Hippokrates-programmet. Den anden konference, som blev holdt i Rom den 11.-12. november 2003, udgjorde endnu et vigtigt skridt hen imod opbygningen af et korpus med god forebyggelsespraksis i hele EU.

Der er gjort fremskridt hen imod at udvikle en fælles metode for udarbejdelse, gennemførelse og overvågning af forebyggelsesprojekter. Oprettelsen af ekspertgrupper har gjort det muligt at gøre fremskridt, f.eks. med hensyn til at behandle problemet med tyveri af mobiltelefoner som en grov form for gadekriminalitet⁽²⁹⁾ og forbedre samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor. Ekspertmøderne har også ført til et klarere billede af hullerne i forskningen og af, hvordan de kan udfyldes. I den forbindelse er sekretæren for nettet nu i gang med at forberede gennemførelsen af fem undersøgelser om emner såsom ungdomsvold, et biltyveriregister, frygten for kriminalitet, mobning i skolerne og omkostningerne og fordelene ved kriminalitetsforebyggelse.

Der er gjort et stort arbejde for at indsamle, beskrive og forbedre kvaliteten og sammenligneligheden af medlemsstaternes strafferetlige statistikker. EUCPN's undergruppe for kriminalitet og ofre har udarbejdet en oversigt over de foreliggende oplysninger om nationale og tværnationale kriminalstatistikker for at gøre det let for beslutningstagerne at finde dokumentation. Gruppen fokuserede på (gade)røveri, indbrud i private hjem og biltyveri. I maj 2003 offentliggjorde den en rapport, hvori den kom med anbefalinger til, hvordan man kan forbedre og anvende de tværnationale statistikker som led i forebyggelsespolitikken.

EUCPN's netsted er blevet et effektivt redskab til at give oplysninger, både til fagfolk og til den brede offentlighed, om medlemsstaternes forebyggelsespolitikker og EUCPN's arbejde. Nettet har etableret samarbejdsforbindelser med Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug i Lissabon og med Europol.

Der er også gjort gode fremskridt med hensyn til udviklingen af en fælles metode for udarbejdelse, gennemførelse og evaluering

af konkrete kriminalpræventive projekter. Det er nødvendigt med en sådan metode for at forbedre kvaliteten af de forebyggende projekter, uanset hvor i EU de gennemføres, og for at muliggøre en standardiseret sammenligning mellem de forskellige lande. Drøftelserne i EUCPN fokuserede på den såkaldte »5Is«-strategi. De fem I'er henviser til de fem skridt, der skal tages for at beskrive og evaluere de enkelte kriminalpræventive projekter og foranstaltninger⁽³⁰⁾. EUCPN regner med at opnå enighed blandt medlemsstaterne om 5Is-strategien inden for de kommende måneder. Det er vigtigt at nå frem til en formel aftale, så det sikres, at den gennemføres i praksis.

De problemer, som EUCPN står over for

Ifølge Rådets afgørelse om oprettelse af nettet skal der foretages en evaluering af dets aktiviteter senest tre år efter vedtagelse af afgørelsen⁽³¹⁾, dvs. inden udgangen af 2004. For at bistå Rådet med udarbejdelsen af denne evaluering i 2004 mener Kommissionen, at det er nødvendigt, at EUCPN's institutionelle struktur underkastes en grundig vurdering. På trods af de resultater, som er opnået hidtil, er det nødvendigt, at den måde, nettet fungerer på, forbedres betydeligt. Problemerne skyldes især, at nettet ikke har en institutionel struktur, at budgettet er utilstrækkeligt, og at der ikke findes nogen klare finansielle regler. Desuden er sekretariatet med 1,5 medarbejder for lille til at udføre sine opgaver ordentligt, specielt i betragtning af, at nettet fra og med 1. maj 2004 vil komme til at omfatte 25 fulde medlemmer. Kommissionen er derfor overbevist om, at EUCPN for at blive rigtigt effektivt skal nyde godt af finansiering fra fællesskabsbudgettet og have finansielle regler, som klart fastsætter, hvordan budgettet skal anvendes, og et sekretariat med tilstrækkeligt mange medarbejdere. Mulighederne er enten at gøre nettet til en juridisk person eller at inkorporere det i Kommissionens tjenestegrene.

Et andet problem er, at nettets fulde potentiale ikke kan realiseres, så længe det ikke er alle medlemsstaterne, der har forpligtet sig til formelt at vedtage og gennemføre generelle nationale kriminalpræventive politikker. Så længe det ikke er alle medlemsstaterne, der har sådanne politikker, er der risiko for, at nettets aktiviteter, uanset hvor nyttige de er i sig selv, gennemføres i delvis isolation uden en tilstrækkelig opfølgning i den nationale kriminalpræventive praksis i medlemsstaterne.

2.2.2. Hippokrates- og AGIS-programmerne

Efter offentliggørelsen af meddelelsen om forebyggelse af kriminalitet i november 2000 har EU vedtaget to instrumenter for samfinansiering af samarbejdsprojekter mellem medlemsstaterne inden for kriminalitetsforebyggelse, nemlig Hippokrates i 2001 og AGIS i 2002.

Hippokrates-programmet⁽³²⁾ sigtede mod at fremme samarbejdet mellem alle medlemsstaternes offentlige og private organer, der beskæftiger sig med forebyggelse af kriminalitet. Det blev indført for en periode på to år, 2001 og 2002. Prioriteterne for den generelle kriminalitetsforebyggelse var baseret på de tre hovedområder, som fremhæves i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors og i EUCPN's arbejdsprogram, nemlig ungdoms- og bykriminalitet og narkotikarelateret kriminalitet. I 2001 blev der ydet støtte til 23 projekter ud af 60 projektforslag. I 2002 blev der indsendt 44 projekter til programmet⁽³³⁾, hvoraf 14 modtog støtte. Blandt de udvalgte projektforslag kan nævnes samarbejde mellem den offentlige og den private sektor om kriminalitetsforebyggelse, fodboldhooliganisme og kriminalpræventiv planlægning.

På forslag af Kommissionen vedtog Rådet den 22. juli 2002 et rammeprogram, som skulle samfinansiere samarbejdsprojekter vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager⁽³⁴⁾, AGIS-programmet, som bl.a. har afløst Hippokrates-programmet.

I 2003 blev der ydet støtte til 30 ud af 54 kriminalpræventive projekter. Blandt de udvalgte projekter kan nævnes udformningen af sikre bymiljøer, udveksling af bedste praksis vedrørende ungdoms- og bykriminalitet og omkostningerne ved kriminalitet og fordelingen heraf.

2.3. Den europæiske kriminalpræventive pris

Den europæiske kriminalpræventive pris (ECPA) er et initiativ fra Nederlandene, Belgien og Det Forenede Kongerige fra 1997. Idéen bag den var at give aktørerne inden for det kriminalpræventive arbejde et incitament ved hvert år at uddele den europæiske pris til de to bedste kriminalpræventive projekter. Projekterne skulle udvælges på grundlag af bindende kriterier, såsom gentagelighed, respekt for lokale forhold og effektivitet med hensyn til rent faktisk at reducere kriminaliteten. Siden da har seks andre medlemsstater tilsluttet sig den kriminalpræventive pris (Danmark, Frankrig, Sverige, Portugal, Grækenland og Finland).

Formålene med prisen er at medvirke til at mindske kriminaliteten og frygten for kriminalitet, at udveksle god praksis på internationalt plan og at fremme kriminalpræventive aktiviteter yderligere. Prisen er en enestående mulighed for at øge opmærksomheden på kriminalitetsforebyggelse over en bred front, bl.a. blandt feltarbejdere og officielle repræsentanter fra både medlemsstaterne og kandidatlandene.

For at gøre prisen bedre kendt og forhåbentlig accepteret i alle medlemsstaterne har EU samfinansieret initiativet gennem Hippokrates-programmet. Takket være denne støtte var prisen i 2002 ikke begrænset til en præsentation af bedste og mest lovende praksis, men omfattede også en tilbundsående drøftelse af gennemførelsen og evalueringen af de deltagende

projekter. Kommissionen mener, at prisen fremover bør blive en integreret del af EUCPN og omfatte alle medlemsstaterne for at sikre større kohærens og stabilitet.

3. KONKLUSIONER OG ANBEFALEDE TILTAG

Forebyggelse af hyppigt forekommende kriminalitetsformer er et forholdsvis nyt, men potentielt effektivt politisk instrument til at reducere kriminaliteten. Det bør derfor udgøre et selvstændigt politikområde i EU. For at sikre en mere effektiv kriminalitetsforebyggelse i hele EU mener Kommissionen, at det er vigtigt, at følgende betingelser er opfyldt, både i medlemsstaterne og på EU-plan.

3.1. Vigtige betingelser i medlemsstaterne

De lokale myndigheder først

Hyppigt forekommende kriminalitetsformer begås typisk på lokalt niveau. Det er derfor først og fremmest myndighederne på det niveau, der er ansvarlige for at gøre noget ved problemet, ideelt med støtte fra det nationale niveau. Samarbejdet på EU-plan kan spille en afgørende rolle med hensyn til at lette og støtte arbejdet, uden at det af den grund træder i stedet for medlemsstaternes nationale politikker.

De nationale kriminalpræventive politikker er afgørende

De fleste af medlemsstaterne har udviklet politikker til forebyggelse af hyppigt forekommende kriminalitetsformer, men et væsentligt mindretal har endnu ikke indført en sådan politik. Kommissionen foreslår derfor, at alle medlemsstaterne formelt forpligter sig til at indføre effektive politikker for forebyggelse af hyppigt forekommende kriminalitetsformer.

Det er vigtigt at følge internationalt anerkendte standarder

For at de kriminalpræventive politikker kan være effektive, skal en række vigtige krav være opfyldt. Mange af dem er medtaget på listen over **FN's retningslinjer for forebyggelse af kriminalitet**⁽³⁵⁾. Der skal bl.a. være et politisk engagement på højeste niveau, tilstrækkelige ressourcer, herunder finansiering af strukturer og aktiviteter, vejledning fra det nationale niveau til det lokale niveau samt et effektivt partnerskab mellem den offentlige og den private sektor. Kriminalpræventive strategier skal også i givet fald tage hensyn til mænds og kvinders forskellige behov og tage de særlige behov hos sårbare medlemmer af samfundet i betragtning. Det er også vigtigt at foretage en differentiering med hensyn til både lovovertræderne og ofrene. Kommissionen mener, at det for at sikre en effektiv kriminalitetsforebyggelse i hele EU er nødvendigt at inkorporere FN's principper for kriminalitetsforebyggelse i medlemsstaternes nationale forebyggelsespolitikker.

3.2. Vigtige betingelser på EU-plan

For at sikre, at aktiviteterne på nationalt plan støttes effektivt, for at undgå dobbeltarbejde, og for at ressourcerne kan udnyttes mere effektivt, skal der også gennemføres samarbejdsaktiviteter vedrørende forebyggelse af hyppigt forekommende kriminalitetsformer på EU-plan.

Efter Kommissionens mening er de vigtigste opgaver og aktiviteter, som skal gennemføres på EU-plan, følgende: Der skal finde en erfaringsudveksling sted mellem beslutningstagere og forebyggelsesekspert; prioriteterne for indsatsen skal fastlægges; der skal skabes enighed om, hvilke kriminalpræventive politikker/foranstaltninger der har vist sig at virke (god praksis); der skal skabes enighed om ensartede metoder for udarbejdelse, gennemførelse og evaluering af forebyggelsespolitikkerne; kendskabet til betydningen af generel kriminalitetsforebyggelse skal øges i hele EU; der skal skabes enighed om fælles forskning, som skal gennemføres for at udfylde hullerne i forskningen; der skal gennemføres fælles forebyggelsesprojekter; de nationale forebyggelsespolitikker skal overvåges og evalueres; og de nationale statistikker skal gøres mere sammenlignelige, så man kan finde frem til forskelle i kriminalitetsniveauet (for derved at kunne pege på årsagerne til, at de forskellige politikker har virket eller ikke har virket).

Det er nødvendigt, at disse opgaver og aktiviteter støttes af medlemsstaterne, men man må huske på, at de aktiviteter, som medlemsstaterne gennemfører i fællesskab inden for rammerne af EUCPN, aldrig kan træde i stedet for konkrete nationale kriminalpræventive aktiviteter.

For at gøre det muligt for EUCPN at fungere mere effektivt og for at løse de problemer, som omtales i afsnit 2.2.1, vil Kommissionen fremlægge et formelt forslag vedrørende nettets fremtidige institutionelle struktur efter evalueringen i 2004.

Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne og Kommissionen i de kommende år inden for rammerne af EUCPN især fokuserer på følgende fem hovedområder for en prioriteret indsats for hurtigere at gøre konkrete fremskridt:

Prioriterede kriminalitetsformer

For det første er det nødvendigt at identificere og nå til formel enighed om de præcise former for hyppigt forekommende kriminalitetsformer, som medlemsstaterne bør koncentrere sig om. I Det Europæiske Råds konklusioner fra Tammerfors og Rådets afgørelse om oprettelse af EUCPN er ungdomskriminalitet, bykriminalitet og narkotikarelateret kriminalitet udvalgt som prioriterede områder. Disse kategorier er imidlertid for brede. Kommissionen vil derfor foreslå, at de på en udtømmende måde underopdeles i alle de forskellige former for kriminalitet, som falder ind under disse tre kategorier (f.eks. gaderøveri, tyveri fra biler og indbrud). På grundlag af denne liste bør man udvælge de prioriterede kriminalitetsformer, som der skal lægges særlig vægt på.

Liste over god praksis

For det andet skal der parallelt hermed udarbejdes og skabes enighed om en liste over alle de eksisterende former for god praksis med hensyn til bekæmpelse af hver af de udvalgte kriminalitetsformer. Medlemsstaterne skal derefter blive enige om, hvilke af disse former for god praksis der er mest effektive, og derefter forpligte sig til at begynde at gennemføre disse former for god praksis for den relevante kriminalitetsform.

En fælles metode — 5Is-strategien

Et tredje prioriteret område er at nå til enighed om en fælles metode for udarbejdelse, gennemførelse og evaluering af konkrete kriminalpræventive projekter. Dette er nødvendigt for at forbedre forebyggelsesprojekternes kvalitet og muliggøre en standardiseret sammenligning mellem landene. Kommissionen foreslår, at man bygger videre på de fremskridt, der er gjort i EU på dette område i de seneste år med hensyn til den såkaldte 5Is-strategi, og at man når til formel enighed inden for de kommende måneder.

Overvågning og evaluering

En anden vigtig aktivitet, som skal gennemføres på EU-plan, er regelmæssig overvågning og evaluering af medlemsstaternes generelle kriminalpræventive politikker. Erfaringerne med den fælles evalueringsordning, som blev indført med den fælles aktion af 5. december 1997⁽³⁶⁾ med hensyn til organiseret kriminalitet, har vist, at den kan spille en nyttig rolle med hensyn til at overvåge de fremskridt, der gøres, sammenligne erfaringer, drage politiske konklusioner og informere EU-borgerne. Der bør derfor også foreslås en sådan løsning inden for forebyggelse af hyppigt forekommende kriminalitetsformer.

Statistikker

Endelig hæmmes det europæiske samarbejde af forskelle i definitionerne, registreringsprocedurerne og strukturen i kriminal- og strafferetsstatistikkerne. Medlemsstaterne er nødt til at råde over pålidelige statistikker om forekomsten af de prioriterede kriminalitetsformer. Hvis man skal kunne påpege forskelle i kriminalitetsniveauet og -formerne på nationalt og regionalt plan og på byplan og finde frem til effektive foranstaltninger, der kan anvendes til målrettede tiltag og politikker på EU-plan, må de statistiske oplysninger om kriminalitet gøres mere sammenlignelige.

Afsluttende bemærkninger

Inden udgangen af 2004 vil Kommissionen på grundlag af en drøftelse af denne meddelelse med Europa-Parlamentet og Rådet og under hensyntagen til konklusionerne fra den evaluering af EUCPN, som Rådet skal foretage medio 2004, fremlægge forslag til, hvordan ovennævnte anbefalinger kan gennemføres, så man kan opnå hurtigere og mere konkrete fremskridt inden for forebyggelse af hyppigt forekommende kriminalitetsformer i EU.

- (¹) EFT C 251 af 15.8.1997.
- (²) EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1. Rådets og Kommissionens handlingsplan af 3. december 1998 for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres, kaldet Wien-handlingsplanen.
- (³) EFT C 124 af 3.5.2000.
- (⁴) KOM(2000) 786 endelig af 29.11.2000.
- (⁵) Oprettelsen af forummet blev bebudet i den meddelelse fra Kommissionen, som er nævnt i fodnote 1. Forummets første plenarmøde blev holdt den 17. og 18. maj 2001.
- (⁶) Rådets afgørelse af 28. maj 2001 (EFT L 153 af 8.6.2001).
- (⁷) EFT L 186 af 7.7.2001.
- (⁸) INRA (maj 2003): Public safety, exposure to drug-related problems and crime: Public opinion survey. http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/projects.html
- (⁹) Van Dijk, Jan J.M. (1994): Understanding crime rates: On the interactions between the rational choices of victims and offenders. *British Journal of Criminology*, vol. 34, no. 2, pp. 105-121.
- (¹⁰) 1) Van Kesteren, John et al. (2001): Criminal Victimization in Seventeen Industrialised Countries: Key Findings from the 2000 International Crime Victims Survey. The Hague: Ministry of Justice, RDC. 2) Barclay, Gordon & Tavares, Cynthia (juli 2003): International Comparisons of Criminal Justice Statistics 2001. London: Home Office Research Development and Statistics Directorate. 3) EUCPN (oktober 2003): Crime Trends in the EU. Bruxelles: Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Retlige og Indre Anliggender, EUCPN-sekretariatet.
- (¹¹) De mest sofistikerede nationale skøn over omkostningerne, der er til rådighed, vedrører England og Wales, hvor indenrigsministeriet (Home Office) har offentliggjort en rapport, der bygger på grundige undersøgelser og analyser, og som viser, at de årlige omkostninger ved kriminalitet i 2000 beløb sig til 60 mia. GBP svarende til 1 700 EUR pr. indbygger. Disse omkostninger omfattede omkostningerne til foregribende foranstaltninger, såsom privat sikkerhed (ca. 9 %), følger, såsom indvirkningen på ofrene af tab, lidelse og forringelse af lokalemiljøet (ca. 71 %), samt reaktioner, såsom driftsudgifter til politiet, domstolene og kriminalforsorgen (ca. 20 %). Brand, Sam & Price, Richard (2000): *The Economic and Social Costs of Crime*. London: Home Office Research and Development Statistics Directorate.
- (¹²) Kleemans, E. & Van De Bunt, H.G. (1999): Social embeddedness of organized crime. *Transnational Organized Crime*, vol. 5, no. 1, pp. 19-36. Sampson, R.J. (1997): Neighborhoods and violent crime: A multilevel study of collective efficacy. *Science*, vol. 277, 15 August, pp. 2-25.
- (¹³) Se artikel 1, stk. 3, i Rådets afgørelse af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk kriminalpræventivt net (EFT L 153 af 8.6.2001, s. 1).
- (¹⁴) Irving, B. (2002): *Fear of crime: Theory, measurement and application*. London: Police Foundation.
- (¹⁵) I de seneste år har en række undersøgelser vist, at kriminalpræventive foranstaltninger udgør en effektiv måde at nedbringe kriminaliteten på:
- Sherman, L.W. et al. (1997): *Preventing crime: What works, what doesn't, what's promising*. Washington, D.C.: U.S. Department of Justice. Tilgængelig på: <http://www.preventingcrime.org/report/index.htm>
 - Goldblatt, Peter & Lewis, Chris (Eds.) (1998): *Reducing offending: An assessment of research evidence on ways of dealing with offending behaviour*. London: Home Office. Tilgængelig på: <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs/hors187.pdf>
 - Clarke, Ronald V. (Ed.) (1999): *Situational crime prevention: Successful case studies*. Albany: Harrow and Heston
 - Sansfacon, Daniel & Welsh, Brandon (1999): *Crime prevention digest II: Comparative analysis of successful community safety*. <http://www.crime-prevention-intl.org/english/publications/index.html#CrimePDigestII>
 - Waller, Irvin & Sansfacon, Daniel (2000): *Investing wisely in crime prevention: International experience*. <http://www.crime-prevention-intl.org/Telechargement/USbjainvstcrimprev182412.pdf>
 - Welsh, Brandon C. et al. (Ed.) (2001): *Costs and benefits of preventing crime*. Oxford: Westview Press
 - Sherman, Lawrence W. et al. (Ed.) (2002): *Evidence based crime prevention*. Routledge. EUCPN (2003): *Exchange of good practice in crime prevention between practitioners in the Member States*. http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/docs/aalborgReport200212.pdf
- (¹⁶) Willemse, Hans M. (1998): Overlooking crime prevention: Ten years of crime prevention in the Netherlands. *Security Journal*, vol. 7, No. 3, pp. 177-184.
- (¹⁷) Center for the Study and Prevention of Violence/CSPV (2003): *Model programs and promising programs*. <http://www.colorado.edu/cspv/blueprints/default.htm>
- (¹⁸) Farrington, D. P. & Welsh, B.C. (2002): Improved street lighting and crime prevention. *Justice Quarterly*, vol. 19, No. 2, pp. 313-342.
- (¹⁹) http://europa.eu.int/comm/youth/index_en.html
- (²⁰) Der er etableret et bredere europæisk netværk, og der ydes støtte til European Prison Education Association med henblik på at konsolidere og udbygge dets aktiviteter. Der må i denne forbindelse lægges særlig vægt på uddannelse af fængselslærere (og af fængselspersonalet, som spiller en afgørende rolle med hensyn til at skabe et positivt miljø for læring).
- (²¹) 1) Van Kesteren, John et al. (2001): *Criminal Victimization in Seventeen Industrialised Countries: Key Findings from the 2000 International Crime Victims Survey*. The Hague: Ministry of Justice, RDC. 2) Barclay, Gordon & Tavares, Cynthia (juli 2003): *International Comparisons of Criminal Justice Statistics 2001*. London: Home Office Research Development and Statistics Directorate. 3) EUCPN (oktober 2003): *Crime Trends in the EU*. Bruxelles: Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Retlige og Indre Anliggender, EUCPN-sekretariatet.

- (²²) Se http://www.unicri.it/international_crime_victim_survey.htm
- (²³) INRA (2003): Public safety, exposure to drug-related problems and crime: Public opinion survey. Den fuldstændige rapport, et resumé og tabeller er tilgængelige på: http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/projects.html
- (²⁴) Ekblom, Paul (2002): Future Imperfect: Preparing for the Crimes to Come. *Criminal Justice Matters*, Winter 2002, pp. 38-40.
- (²⁵) I 2002 udarbejdede det britiske Foresight Programme rapporten Turning the Corner (tilgængelig på www.foresight.gov.uk). Det nederlandske justitsministerium (2001): Justitie Over Morgen: een Strategische Verkenning, Haag.
- (²⁶) I de seneste år har de fleste af medlemsstaterne udviklet kriminalpræventive politikker. De afgørende faktorer bag vellykkede politikker er som regel politisk engagement på højeste niveau, tilvejebringelse af de nødvendige ressourcer til forebyggelse, vejledning til de lokale og regionale myndigheder og tæt samarbejde mellem de offentlige myndigheder og samfundet, herunder den private sektor. Det er vigtigt at bemærke, at disse faktorer er medtaget i FN's retningslinjer for kriminalitetsforebyggelse fra 2002 (se også fodnote 33).
- (²⁷) <http://www.homeoffice.gov.uk/docs/cdaindex.html>
- (²⁸) EFT L 153 af 8.6.2001, s. 1.
- (²⁹) Ekspertmødet om tyveri af mobiltelefoner førte til et møde mellem Kommissionen, producenterne, udbydere og de interesserede medlemsstater i juni 2003 med henblik på at præcisere, hvad der bør gøres på EU-plan. Drøftelserne fortsætter på grundlag af et spørgeskema; det var planen, at man inden 2003 skulle kunne pege på, hvilke tiltag der er mest effektive på hvert enkelt niveau, og hvem der skal træffe de konkrete initiativer.
- (³⁰) Ekblom, Paul (2003): The 5Is Framework. De fem I'er står for: 1) Intelligence (efterretning): indsamle og analysere oplysninger. 2) Intervention: blokere, afbryde eller svække årsagerne til kriminalitet. 3) Implementation (gennemførelse): omsætte principperne for intervention til praktiske metoder. 4) Involvement (engagement): mobilisering af andre organisationer, virksomheder og enkeltpersoner, som kan deltage i gennemførelsen af interventionen eller deltage i partnerskaber. 5) Impact (indvirkning): evaluering og resultater. http://europa.eu.int/com/justice_home/eucpn/practices.html
- (³¹) Artikel 6 i Rådets afgørelse af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk kriminalpræventivt net (EFT L 153 af 8.6.2001, s. 1).
- (³²) EFT L 186 af 7.7.2001, s. 11.
- (³³) Rapport om Hippokrates-programmet for 2002, SEK(2003) 1176 af 23. oktober 2003.
- (³⁴) EFT L 203 af 1.8.2002, s. 5.
- (³⁵) Se FN's Kommission for Kriminalitetsforebyggelse og Strafferet, Beretning fra den 11. samling (16.-25. april 2002) — Det Økonomiske og Sociale Råd, Official Records, 2002; Supplement No. 10.
- (³⁶) EFT L 344 af 15.12.1997, s. 7. Med den fælles aktion indførte medlemsstaterne en ordning for regelmæssig evaluering af, hvordan EU-retsakter og -instrumenter udmøntes i de enkelte medlemsstater i forbindelse med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet.
-

Liste over navnene på mindre geografiske enheder end medlemsstaten, jf. artikel 51, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999, som må anvendes (bordvine)

(Offentliggjort i henhold til artikel 28, litra a), i forordning (EF) nr. 753/2002)

(2004/C 92/03)

(Denne liste ajourfører den liste, der er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende C 46 af 19. februar 1999, side 154)

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
TYSKLAND		
Ahrtaler Landwein		
Badischer Landwein		
Starkenburger Landwein		
Rheinburgen-Landwein		
Landwein der Mosel		
Landwein der Saar		
Nahegauer Landwein		
Altrheingauer Landwein (bis 31.8.1995)		
Rheingauer Landwein		
Rheinischer Landwein		
Pfälzer Landwein		
Fränkischer Landwein		
Regensburger Landwein		
Bayerischer Bodensee-Landwein		
Schwäbischer Landwein		
Unterbadischer Landwein		
Südbadischer Landwein (bis 31.8.1995)		
Taubertäler Landwein		
Landwein der Ruwer		
Mitteldeutscher Landwein		
Sächsischer Landwein		
Saarländischer Landwein der Mosel		

Lovgivning i Tyskland

Weingesetz (i affattelsen i bekendtgørelse af 16. maj 2001 (BGBl. I, s. 985), senest ændret ved lov af 25. juni 2001 (BGBl. I, s. 1215)).

Weinverordnung (i affattelsen i bekendtgørelse af 14. maj 2002 (BGBl. I, s. 1583)).

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
GRÆKENLAND		
Α. Επιτραπέζιοι οίνοι οι οποίοι ορίζονται από τον όρο «Τοπικός Οίνος»		
Wines which may be described as «Τοπικός Οίνος» (local wine)		
1. Αγιορείτικος Τοπικός Οίνος (Agioritikos Topikos Inos)	235298/14.2.2002	168/B/22.2.2002
2. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Βερτίσκου (Topikos Inos Plagies Bertiskou)	340559/12.9.1989	693/B/15.9.1989
3. Τοπικός Οίνος Τριφυλίας (Topikos Inos Trifilias)	340588/1.9.1989	694/B/15.9.1989
4. Μεσημβριώτικος Τοπικός Οίνος (Mesimvriotikos Topikos Inos)	340581/1.9.1989	694/B/15.9.1989
5. Μακεδονικός Τοπικός Οίνος (Makedonikos Topikos Inos)	340576/1.9.1989 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 1012/B/10.8.2000
6. Ηρακλειώτικος Τοπικός Οίνος (Irakliotikos Topikos Inos)	340587/1.9.1989	694/B/15.9.1989
7. Λασιθιώτικος Τοπικός Οίνος (Lasi-thiotikos Topikos Inos)	340586/1.9.1989	694/B/15.9.1989
8. Μεσσηνιακός Τοπικός Οίνος (Messiniakos Topikos Inos)	340585/1.9.1989	694/B/15.9.1989
9. Πελοποννησιακός Τοπικός Οίνος (Peloponnisiakos Topikos Inos)	340577/1.9.1989 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 1012/B/10.8.2000
10. Κρητικός Τοπικός Οίνος (Kritikos Topikos Inos)	340578/1.9.1989 402642/19.10.1995 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 933/B/13.11.1995 1012/B/10.8.2000
11. Τοπικός Οίνος Επανομής (Topikos Inos Epanomis)	340582/1.9.1989 359489/25.10.1996 387425/11.9.2000	694/B/15.9.1989 1010/B/5.11.1996 1179/B/25.9.2000
12. Κορινθιακός Τοπικός Οίνος (Korinthiakos Topikos Inos)	372558/5.7.2000	941/B/28.7.2000
13. Τοπικός Οίνος Πυλίας (Topikos Inos Piliias)	340583/1.9.1989	694/B/15.9.1989
14. Θεσσαλικός Τοπικός Οίνος (Thessalikos Topikos Inos)	378500/3.9.1990 380238/31.7.2000	608/B/21.9.1990 1012/B/10.8.2000
15. Τοπικός Οίνος Τυρνάβου (Topikos Inos Tirnavou)	378501/3.9.1990 317165/3.5.1996	608/B/21.9.1990 383/B/24.5.1996
16. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Αμπέλου (Topikos Inos Plagies Ambelou)	378503/3.9.1990	608/B/21.9.1990
17. Τοπικός Οίνος Βίλτσας (Topikos Inos Vilitsas)	378504/3.9.1990	608/B/21.9.1990
18. Τοπικός Οίνος Γρεβενών (Topikos Inos Grevenon)	378505/3.9.1990 372559/5.7.2000	609/B/21.9.1990 941/B/28.7.2000
19. Δωδεκανησιακός Τοπικός Οίνος (Dodekanisiakos Topikos Inos)	378508/3.9.1990	609/B/21.9.1990
20. Τοπικός Οίνος Κισάμου (Topikos Inos Kisamou)	378502/3.9.1990	609/B/21.9.1990
21. Παιανίτικος Τοπικός Οίνος (Pienitikos Topikos Inos)	277563/28.2.1991	165/B/21.3.1991
22. Τοπικός Οίνος Αναβύσσου (Topikos Inos Anavissou)	277562/28.2.1991 372557/5.7.2000	177/B/27.3.1991 941/B/28.7.2000
23. Τοπικός Οίνος Κρανιάς (Topikos Inos Kranias)	235259/6.2.2002	190/B/20.2.2002

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
24. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πάρνηθας (Τορικός Ινος Πλαγιον Πarnithas)	235296/14.2.2002	168/B/22.2.2002
25. Συριανός Τοπικός Οίνος (Sirianos Τορικός Ινος)	351761/26.5.1992	402/B/19.6.1992
26. Θηβαϊκός Τοπικός Οίνος (Thivaikos Τορικός Ινος)	387428/11.9.2000	1179/B/25.9.2000
27. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Κιθαρώνα (Τορικός Ινος Πλαγιον Kitherona)	235297/14.2.2002	168/B/22.2.2002
28. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πετρωτού (Τορικός Ινος Πλαγιον Petrotou)	351779/12.6.1992	417/B/1.7.1992
29. Τοπικός Οίνος Γερανείων (Τορικός Ινος Geranion)	235261/6.2.2002	190/B/20.2.2002
30. Παλλινιώτικος Τοπικός Οίνος (Palliniotikos Τορικός Ινος)	397720/1.10.1992 235257/6.2.2002	617-/B/12.10.1992 168/B/14.2.2002
31. Αττικός Τοπικός Οίνος (Attikos Τορικός Ινος)	397722/1.10.1992 259739/19.2.1997	623/B/22.10.1992 140/B/3.3.1997
32. Σιατιστινός Τοπικός Οίνος (Siatistinos Τορικός Ινος)	317101/14.1.1993	41/B/4.2.1993
33. Τοπικός Οίνος Ριτσώνας Αυλίδας (Τορικός Ινος Ritsonas Avlidas)	317163/10.2.1993	116/B/5.3.1993
34. Τοπικός Οίνος Λετρίνων (Τορικός Ινος Letrinon)	397092/6.9.1993	718/B/16.9.1993
35. Τοπικός Οίνος Τεγέας (Τορικός Ινος Tegeas)	437358/5.11.1993	849/B/11.11.1993
36. Αιγαίοπελαγίτικος Τοπικός Οίνος (Egeorelagitikos Τορικός Ινος)	443760/10.12.1993 380238/31.7.2000	915/B/21.12.1993 1012/B/10.8.2000
37. Τοπικός Οίνος Σπάτων (Τορικός Ινος Spaton)	443787/22.12.1993 235255/6.2.2002	946/B/30.12.1993 190/B/20.2.2002
38. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πεντελικού (Τορικός Ινος Πλαγιον Pendelikou)	443785/22.12.1993	946/B/30.12.1993
39. Τοπικός Οίνος Μαρκόπουλου (Τορικός Ινος Markoroulou)	443786/22.12.1993 235299/14.2.2002	955/B/31.12.1993 168/B/22.2.2002
40. Τοπικός Οίνος Δηλαντίου Πεδίου (Τορικός Ινος Lilantiou Pediou)	426568/2.12.1994	921/B/14.12.1994
41. Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής (Τορικός Ινος Chalkidikis)	296419/5.1.1995 378968/20.7.1995 387427/11.9.2000	6/B/12.1.1995 684/B/4.8.1995 1179/B/25.9.2000
42. Καρυστινός Τοπικός Οίνος (Karistinos Τορικός Ινος)	378960/20.7.1995	684/B/4.8.1995
43. Τοπικός Οίνος Χαλικούνας (Τορικός Ινος Chalikounas)	378959/20.7.1995	684/B/4.8.1995
44. Τοπικός Οίνος Οπούντια Λοκρίδος (Τορικός Ινος Orountia Lokridos)	378985/2.8.1995	709/B/17.8.1995
45. Παγγαιορείτικος Τοπικός Οίνος (Pangeoritikos Τορικός Ινος)	396581/12.10.1995	886/B/25.10.1995
46. Τοπικός Οίνος Πέλλας (Τορικός Ινος Pellas)	407350/16.10.1995	964/B/22.11.1995
47. Τοπικός Οίνος Δράμας (Τορικός Ινος Dramas)	413011/30.11.1995 235258/6.2.2002	1023/B/12.12.1995 190/B/20.2.2002
48. Τοπικός Οίνος Αδριανής (Τορικός Ινος Adrianis)	413012/30.11.1995 235253/6.2.2002	1031/B/14.12.1995 190/B/20.2.2002

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
49. Τοπικός Οίνος Σερρών (Τοπικός Ινος Serron)	413013/30.11.1995	1031/B/14.12.1995
50. Τοπικός Οίνος Αγοράς (Τοπικός Ινος Agoras)	317164/30.4.1996 235252/6.2.2002	383/B/24.5.1996 190/B/20.2.2002
51. Τοπικός Οίνος Κουλάδας Αταλάντης (Τοπικός Ινος Kiladas Atalantis)	317166/3.5.1996 344698/14.9.1998	383/B/24.5.1996 1008/B/25.9.1998
52. Τοπικός Οίνος Στερεάς Ελλάδας (Τοπικός Ινος Stereas Elladas)	330505/24.5.1996 380238/31.7.2000	548/B/9.7.1996 1012/10.8.2000
53. Τοπικός Οίνος Αρκαδίας (Τοπικός Ινος Arkadias)	330549/18.7.1996	650/B/30.7.1996
54. Τοπικός Οίνος Μεταξάτων (Τοπικός Ινος Metaxaton)	330582/7.8.1996	765/B/28.8.1996
55. Τοπικός Οίνος Κλημέντι (Τοπικός Ινος Klimenti)	330583/7.8.1996	765/B/28.8.1996
56. Τοπικός Οίνος Κέρκυρας (Τοπικός Ινος Kerkiras)	330585/7.8.1996	765/B/28.8.1996
57. Τοπικός Οίνος Ημαθίας (Τοπικός Ινος Imathias)	330584/7.8.1996 387426/11.9.2000	765/B/28.8.1996 1179/25.9.2000
58. Τοπικός Οίνος Μαντζαβινάτων (Τοπικός Ινος Mantzavinaton)	344787/2.9.1996	850/B/13.9.1996
59. Τοπικός Οίνος Σιθωνίας (Τοπικός Ινος Sithonias)	359490/25.10.1996	1010/B/5.11.1996
60. Ισμαρικός Τοπικός Οίνος (Ismarikos Τοπικός Ινος)	269489/24.1.1997	126/B/26.2.1997
61. Τοπικός Οίνος Αβδήρων (Τοπικός Ινος Avdiron)	269490/24.1.1997	126/B/26.2.1997
62. Τοπικός Οίνος Ιωαννίνων (Τοπικός Ινος Ioanninon)	269491/24.1.1997	126/B/26.2.1997 262/B/7.4.1997
63. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Αιγιαλείας (Τοπικός Ινος Plagies Egialias)	269492/24.1.1997	126/B/26.2.1997
64. Τοπικός Οίνος Πλαγιές του Αίνου (Τοπικός Ινος Plagies tou Enou)	259740/19.2.1997	140/B/3.3.1997
65. Θρακικός Τοπικός Οίνος (Thrakikos Τοπικός Ινος) ή/or Τοπικός Οίνος Θράκης (Τοπικός Ινος Thrakis)	259741/19.2.1997 380238/31.7.2000	140/B/3.3.1997 1012/B/10.8.2000
66. Τοπικός Οίνος Ιλίου (Τοπικός Ινος Iliou)	259742/19.2.1997	140/B/3.3.1997
67. Μετσοβίτικος Τοπικός Οίνος (Metsovitikos Τοπικός Ινος)	259743/19.2.1997	140/B/3.3.1997
68. Τοπικός Οίνος Κορωπίου (Τοπικός Ινος Koropiou)	259744/19.2.1997 235256/6.2.2002	140/B/3.3.1997 168/B/14.2.2002
69. Τοπικός Οίνος Θαψανών (Τοπικός Ινος Thapsanon)	340768/4.9.1997	817/B/11.9.1997
70. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Κνημίδος (Τοπικός Ινος Plagion Knimidos)	344699/14.9.1998	1008/B/25.9.1998
71. Ηπειρωτικός Τοπικός Οίνος (Ipirotikos Τοπικός Ινος)	351698/5.5.2000	657/B/23.5.2000
72. Τοπικός Οίνος Φλώρινας (Τοπικός Ινος Florinas)	351699/5.5.2000	657/B/23.5.2000
73. Τοπικός Οίνος Πισάτιδος (Τοπικός Ινος Pisatidos)	351700/5.5.2000	657/B/23.5.2000
74. Τοπικός Οίνος Λευκάδας (Τοπικός Ινος Lefkadas)	361601/5.5.2000	657/B/23.5.2000

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
75. Μονεμβάσιος Τοπικός Οίνος (Μονεμβασίος Τοπικός Ινός)	372560/5.7.2000	941/B/28.7.2000
76. Τοπικός Οίνος Βελβεντού (Τοπικός Ινός Velventou)	387429/11.9.2000	1179/B/12.9.2000
77. Λακωνικός Τοπικός Οίνος (Lakonikos Τοπικός Ινός)	387430/11.9.2000	1179/B/12.9.2000
B. Επιτραπέζιοι οίνοι Ρετσίνα συνοδευόμενοι από την ονομασία ενός Νομού και οι οποίοι ορίζονται από τον όρο «Ονομασία κατά παράδοση» Retsina wine which may be accompanied by the name of a Nomos and described as «Ονομασία κατά παράδοση» (traditional designation)		
Ρετσίνα Αττικής (Retsina Attikis)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Βοιωτίας (Retsina Viotias)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Ευβοίας (Retsina Evvias)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
C. Επιτραπέζιοι οίνοι που φέρουν το όνομα μιας περιοχής παραγωγής και ορίζονται από τον όρο «Ονομασία κατά παράδοση» Wines which may bear the name of a production region and be described as «Ονομασία κατά παράδοση» (traditional designation)		
Βερντέα Ονομασία κατά παράδοση Ζακύνθου (Verdea Onomasia kata paradosi Zakynthou)	397719/1992	623/B/22.10.1992
Ρετσίνα Μεσογείων (Retsina Mesogion) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Κρωπίας (Retsina Kropias) ⁽¹⁾ ή/ορ Ρετσίνα Κορωπίου (Retsina Koripiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Μαρκοπούλου (Retsina Markopoulou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Μεγάρων (Retsina Megaron) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Παιανίας (Retsina Peanias) ⁽¹⁾ ή/ορ Ρετσίνα Λιοπεσίου (Retsina Liopesiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Παλλήνης (Retsina Pallinis) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Πικερμίου (Retsina Pikermiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Σπάτων (Retsina Spaton) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Θηβών (Retsina Thivon) ⁽²⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Γιάλτρων (Retsina Gialtron) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Καρύστου (Retsina Karistou) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Χαλκίδας (Chalkidas) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979

⁽¹⁾ Eventuelt suppleret med navnet på præfekturet: Αττικής (Attikis).

⁽²⁾ Eventuelt suppleret med navnet på præfekturet: Βοιωτίας (Viotias).

⁽³⁾ Eventuelt suppleret med navnet på præfekturet: Ευβοίας (Evias).

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
SPANIEN		
Abanilla	1.3.2002	12.3.2002
Alto Palancia-Alto Mijares	20.4.2001	27.4.2001
Arribes del Duero	6.10.1992	17.10.1992
Bailén	7.1.1998	27.1.1998
Bajo Aragón	4.4.1988	20.4.1988
Betanzos	8.11.2000	20.11.2000
Cádiz	6.10.1992	17.10.1992
Campo de Belchite	23.12.1999	19.1.2000
Campo de Cartagena	1.3.2002	12.3.2002
Cangas	28.5.2001	8.6.2001
Castelló	21.12.2001	21.1.2002
Castilla	23.12.1999	19.1.2000
Castilla y León	15.6.2000	30.6.2000
Contraviesa-Alpujarra	6.10.1992	17.10.1992
Desierto de Almería	16.7.2003	11.7.2003
El Terrerazo	23.9.2003	30.9.2003
Extremadura	23.12.1999	19.1.2000
Gálvez	4.4.1988	20.4.1988
Granada Sur-Oeste	1.7.2003	11.7.2003
Ibiza	7.1.1998	27.1.1998
Isla de Menorca	27.3.2002	18.4.2002
La Gomera	25.1.1994	4.2.1994
Laujar-Alpujarra	3.4.2000	2.5.2000
Norte de Granada	23.12.1999	19.1.2000
Pozohondo	4.4.1988	20.4.1988
Ribera del Arlanza	7.1.1998	27.1.1998
Ribera del Gállego-Cinco Villas	23.12.1999	19.1.2000
Ribera del Queiles	29.10.2003	10.11.2003
Serra de Tramuntana-Costa Nord	11.2.2002	21.2.2002
Sierra de Alcaraz	2.6.1995	17.6.1995
Sierra Sur de Jaén	30.9.2003	10.10.2003
Tierra de León	9.4.1999	3.5.1999
Tierra del Vino de Zamora	6.10.1992	17.10.1992
Valdejalón	4.4.1988	20.4.1988
Valle del Cinca	7.1.1998	27.1.1998
Valle del Jiloca	23.12.1999	19.1.2000
Valle del Miño-Ourense	4.4.1988	20.4.1988
Valle de Benavente	12.9.2000	27.9.2000

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
FRANKRIG		
1. Landvin, der betegnes med navnet på et produktionsdepartement		
Samtlige produktionsdepartementer, bortset fra departementer, hvis navn indgår i en oprindelsesbetegnelse (fx Corse, Jura, Loire, Moselle og Savoie)	Dekret n° 79.755 + n° 2000-848	8.9.1979 1.9.2000
Vin de pays de l'Ain		
Vin de pays de l'Allier		
Vin de pays des Alpes de Haute Provence		
Vin de pays des Alpes Maritimes		
Vin de pays de l'Ardèche		
Vin de pays de l'Ariège		
Vin de pays de l'Aude		
Vin de pays de l'Aveyron		
Vin de pays des Bouches du Rhône		
Vin de pays du Calvados		
Vin de pays de la Charente		
Vin de pays des Charentes Maritimes		
Vin de pays du Cher		
Vin de pays de Corrèze		
Vin de pays de la Creuse		
Vin de pays des Deux-Sèvres		
Vin de pays de la Dordogne		
Vin de pays du Doubs		
Vin de pays de la Drôme		
Vin de pays du Gard		
Vin de pays du Gers		
Vin de pays des Hautes-Alpes		
Vin de pays de la Haute-Garonne		
Vin de pays de la Haute-Marne		
Vin de pays des Hautes-Pyrénées		
Vin de pays de la Haute-Saône		
Vin de pays de la Haute-Vienne		
Vin de pays de l'Hérault		
Vin de pays de l'Indre et Loire		
Vin de pays de l'Indre		
Vin de pays de l'Isère		
Vin de pays des Landes		
Vin de pays de Loire-Atlantique		

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
Vin de pays du Loir et Cher		
Vin de pays du Loiret		
Vin de pays du Lot		
Vin de pays du Lot et Garonne		
Vin de pays de Maine et Loire		
Vin de pays de la Meuse		
Vin de pays de la Nièvre		
Vin de pays du Puy de Dôme		
Vin de pays des Pyrénées-Atlantiques		
Vin de pays des Pyrénées Orientales		
Vin de pays de Saône et Loire		
Vin de pays de la Sarthe		
Vin de pays de Seine et Marne		
Vin de pays du Tarn		
Vin de pays du Tarn et Garonne		
Vin de pays du Var		
Vin de pays du Vaucluse		
Vin de pays de la Vendée		
Vin de pays de la Vienne		
Vin de pays de l'Yonne		
2. Landvin, der betegnes med navnet på en produktionszone (En produktionszone, angivet ved særligt dekret, kan alt efter omstændighederne omfatte en enkelt kommune eller flere departementer)		
Vin de pays Cathare	25.4.2001	28.4.2001
Vin de pays des Coteaux de Tannay	17.1.2001	20.1.2001
Vin de pays de l'Agenais	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays d'Aigues	30.12.1993	31.12.1993
Vin de pays d'Allobrogie	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays d'Argens	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Balmes dauphinoises	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la Bénovie	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays du Bérange	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Bessan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de Bigorre	3.4.1985	10.4.1985
Vin de pays du Bourbonnais	22.1.1986	25.1.1986
Vin de pays de Cassan	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de Caux	25.1.1982	31.1.1982

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
Vin de pays de Cessenon	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays charentais	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Île de Ré»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Île d'Oléron»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Saint Sornin»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Cévennes	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays des Cévennes «Mont Bouquet»	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays de la Cité de Carcassonne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des collines de la Moure	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des collines rhodaniennes	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays du comté de Grignan	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays du comté tolosan	6.4.1982	10.4.1982
Vin de pays des comtés rhodaniens	13.10.1989	14.10.1989
Vin de pays de la Côte vermeille	17.3.1986	20.3.1986
Vin de pays des coteaux charitois	22.1.1986	25.1.1986
Vin de pays des coteaux d'Enserune	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Bessilles	25.2.1987	28.2.1987
Vin de pays des coteaux de Cèze	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Coiffy	2.11.1989	8.11.1989
Vin de pays des coteaux flaviens	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Fontcaude	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux de Glanes	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de l'Ardèche	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de l'Auxois	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays des coteaux de la Cabrerisse	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Laurens	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des coteaux de Miramont	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Murviel	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des coteaux de Narbonne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux de Peyriac	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux des Baronnie	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Cher et de l'Arnon	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Grésivaudan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Libron	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux du littoral audois	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des coteaux du pont du Gard	16.11.1981	20.11.1981

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
Vin de pays des coteaux du Salagou	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Verdon	12.2.1992	18.2.1992
Vin de pays des coteaux et terrasses de Montauban	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des côtes catalanes	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Gascogne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Lastours	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Montestruc	26.8.1982	1.9.1982
Vin de pays des côtes de Pérignan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Prouilhe	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Thau	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Thongue	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des côtes du Brian	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Ceressou	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes du Condomois	26.8.1982	1.9.1982
Vin de pays des côtes du Tarn	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes du Vidourle	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Cucugnan	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays Duché d'Uzès	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays de Franche-Comté	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Franche-Comté «Coteaux de Champlitte»	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Saint-Guilhem-le-Désert	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays d'Hauterive	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «val d'Orbieu»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «Coteaux du Termenès»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «Côtes de Lézignan»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays de la haute vallée de l'Aude	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de la haute vallée de l'Orb	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des hauts de Badens	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de l'île de Beauté	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays du jardin de la France	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays du jardin de la France «Marches de Bretagne»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays du jardin de la France «Pays de Retz»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays des Maures	25.1.1982	31.1.1982

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
Vin de pays du mont Baudile	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du Mont-Caume	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des monts de la Grage	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays d'Oc	15.10.1987	16.10.1987
Vin de pays du Périgord	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays du Périgord «Vin de Domme»	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays de la Petite Crau	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays Portes de Méditerranée	22.10.1999	29.10.1999
Vin de pays de la principauté d'Orange	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Sables du golfe du Lion	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de Saint-Sardos	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Sainte Marie la Blanche	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays des terroirs landais	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Coteaux de Chalosse»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Côtes de L'Adour»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Sables Fauves»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Sables de l'Océan»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays de Thézac-Perricard	14.4.1988	16.4.1988
Vin de pays du Torgan	25.2.1987	28.2.1987
Vin de pays d'Urfé	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays du val de Cesse	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du val de Dagne	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du val de Montferrand	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la vallée du Paradis	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de la Vaunage	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la vicomté d'Aumelas	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de la Vistrenque	26.8.1982	1.9.1982
ITALIEN		
<i>Abruzzo</i>		
Alto Tirino	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colli Aprutini	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colli del Sango	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Frentane	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Pescaresi	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Teatine del Vastese (a)	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Histonium (a)	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Terre di Chieti	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Valle Peligna	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
<i>Basilicata</i>		
Basilicata	9.10.1995	n. 67 del 15.11.1995
Grotтино di Roccanova	14.3.2000	n. 78 del 3.4.2000
<i>Prov. Aut. Bolzano</i>		
Mitterberg (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Mitterberg tra Cauria e Tel (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Mitterberg Zwischen Gfrill und Toll (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Vigneti delle Dolomiti (c)	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
Weinberg Dolomiten (c)	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
<i>Calabria</i>		
Arghillà	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Condoleo	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Costa Viola	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Esaro	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Lipuda	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Locride	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Palizzi	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Pellaro	27.10.1995	n. 266 del 14.11.1995
Scilla	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Valdamato	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Val di Neto	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Valle del Crati	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Calabria	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Decreto integrativo: 31.7.1996		n. 190 del 14.8.1996
<i>Campania</i>		
Colli di Salerno	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Dugenta	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Epomeo	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Irpinia	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Paestum	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Pompeiano	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Roccamonfina	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Terre del Volturno	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Decreto integrativo: 9.4.1996		n. 96 del 24.4.1996
<i>Emilia Romagna</i>		
Bianco di Castelfranco Emilia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Forli	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Fortana del Taro	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Modena (c)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia de Modena (c)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
Ravenna	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Rubicone	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Sillaro (d)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Bianco del Sillaro (d)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Val Tidone	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Emilia (e)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
dell'Emilia (e)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Terre di Veleja	5.8.1997	n. 204 del 2.9.1997
Decreto integrativo: 10.4.1996		n. 100 del 30.4.1996
D. (rettif. D. 10.4.1996): 7.5.1996		n. 112 del 15.5.1996
<i>Friuli-Venezia Giulia</i>		
Venezia Giulia	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
Alto Livenza ⁽⁴⁾	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
delle Venezie ⁽⁵⁾	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
<i>Lazio</i>		
Civitella d'Agliano	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Colli Cimini	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Frusinate (f)	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
del Frusinate (f)	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Nettuno	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Lazio	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Decreto integrativo: 13.9.1996		n. 229 del 30.9.1996
<i>Liguria</i>		
Colline Savonesi	20.11.1995	n. 294 del 18.12.1995
Golfo dei Poeti La Spezia o Golfo dei Poeti	16.10.2001	n. 248 del 24.10.2001
<i>Lombardia</i>		
Alto Mincio	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Benaco bresciano	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Bergamasca	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Collina del Milanese	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Montenetto di Brescia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia di Manova	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia di Pavia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Quistello	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Ronchi di Brescia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Sabbioneta	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995

⁽⁴⁾ Vedrører området for provinsen Treviso (Veneto) og Pordenone (Friuli-Venezia Giulia).

⁽⁵⁾ Vedrører området for regionerne Veneto og Friuli-Venezia Giulia og den autonome provins Trento.

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
Sebino	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Terrazze Retiche di Sondrio	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
<i>Marche</i>		
Marche	11.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Decreto integrativo: 20.11.1995		n. 287 del 9.12.1995
Osco (g)	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
Terre degli Osci (g)	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
Rotae	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
<i>Puglia</i>		
Daunia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Murgia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Salento	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Tarantino	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Valle d'Itria	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Puglia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Decreto integrativo: 30.7.1996		n. 190 del 14.8.1995
<i>Sardegna</i>		
Barbagia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Colli del Limbara	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Marmilla	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Nurra	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Ogliastra	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Parteolla	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Planargia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Provincia di Nuoro	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Romangia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Sibiola	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Tharros	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Trexenta	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Valle del Tirso	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Valli di Porto Pino	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Isola dei Nuraghi	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
<i>Sicilia</i>		
Camarro	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Colli Ericini	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
Fontanarossa di Cerda	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Salemi	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Salina	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Valle Belice	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Sicilia	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Decreto integrativo: 22.12.1995		n. 13 del 17.1.1996
<i>Toscana</i>		
Alta Valle della Greve	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Colli della Toscana centrale	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Maremma toscana	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Val di Magra	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Toscano (h)	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Toscana (h)	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Decreto integrativo: 22.11.1995		n. 300 del 27.12.1995
Decreto integrativo: 26.2.1996		n. 57 dell'8.3.1996
<i>Prov. Aut. Trento</i>		
Altesino	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
delle Venezie ⁽⁵⁾	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
Vallagarina ⁽⁶⁾	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
Vigneti delle Dolomiti	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
<i>Umbria</i>		
Allerona	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Bettona	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Cannara	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Nami	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Spello	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Umbria	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
<i>Veneto</i>		
Alto Livenza ⁽⁴⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Colli Trevigiani	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Conselvano	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
delle Venezie ⁽⁵⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Marca Trevigiana	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Provincia di Verona (i)	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Veronese (i)	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Vallagarina ⁽⁶⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Veneto orientale	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995

⁽⁴⁾ Vedrører området for provinsen Treviso (Veneto) og Pordenone (Friuli-Venezia Giulia).

⁽⁵⁾ Vedrører området for regionerne Veneto og Friuli-Venezia Giulia og den autonome provins Trento.

⁽⁶⁾ Vedrører området for provinsen Verona (Veneto) og den autonome provins Trento.

NB: Det brev, der ledsager visse navne, angiver deres ækvivalens.

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
Vigneti delle Dolomiti	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
Veneto	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Decreto integrativo: 27.2.1996		n. 57 dell'8.3.1996
Decreto integrativo: 21.3.1996		n. 79 del 3.4.1996

NEDERLANDENE

Ifølge Centralkontoret for landbrugsprodukter's forordning for vin »HPA wijn 2003« må vine kun bringes i handelen som »landvin«, hvis der henvises til den nederlandske oprindelse og navnet på en af de følgende provinser:

- Groningen
- Friesland
- Drenthe
- Overijssel
- Gelderland
- Flevoland
- Utrecht
- Noord Holland
- Zuid Holland
- Zeeland
- Noord Brabant
- Limburg

ØSTRIG

Landwein Weinland
Landwein Bergland
Steirischer Landwein
Wiener Landwein

Weingesetz § 23

BGBl. Nr. 141 aus 1999

Ifølge artikel 28a i den østrigske vinlov (forbundslov af 23. juli 1999 om handel med vin og frugtvin) kan vin kun afsættes under betegnelsen »Landwein«, hvis:

- den er forsynet med en angivelse af, at den stammer fra Østrig, fx »Österreich«, »Wein aus Österreich«, »österreichischer Wein«, »österreichischer Landwein«, osv., og
- den bærer et af følgende navne:
 - Weinland
 - Bergland
 - Steirerland
 - Wien

	Medlemsstatens bestemmelser	Medlemsstatens lovtidende
PORTUGAL		
<i>Vinho de Mesa com Indicação Geográfica</i>		
Vinho Regional Alentejano	Portaria n.º 623/98 Portaria n.º 394/2001	28 de Agosto de 1998 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Algarve	Portaria n.º 364/2001	9 de Abril de 2001
Vinho Regional Beiras	Portaria n.º 158/93	11 de Fevereiro de 1993
Vinho Regional Estremadura	Portaria n.º 351/93 Portaria n.º 394/2001 Portaria n.º 1066/2003	24 de Março de 1993 16 de Abril de 2001 26 de Setembro de 2003
Vinho Regional Minho	Portaria n.º 112/93 Portaria n.º 1202/97 Portaria n.º 394/2001	30 de Janeiro de 1993 28 de Novembro de 1997 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Ribatejano	Portaria n.º 370/99 Portaria n.º 424/2001	20 de Maio de 1999 19 de Abril de 2001
Vinho Regional Terras do Sado	Portaria n.º 400/92 Portaria n.º 196/94 Portaria n.º 394/2001	13 de Maio de 1992 5 de Abril de 1994 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Trás-os-Montes	Portaria n.º 157/93	11 de Fevereiro de 1993
<i>Sub-regiões do Vinho Regional Beiras</i>		
Beira Alta	Portaria n.º 158/93	11 de Fevereiro de 1993
Beira Litoral		
Terras de Sico		
<i>Sub-região do Vinho Regional Estremadura</i>		
Alta Estremadura	Portaria n.º 351/93 Portaria n.º 394/2001 Portaria n.º 1066/2003	24 de Março de 1993 16 de Abril de 2001 26 de Setembro de 2003
<i>Sub-região do Vinho Regional Trás-os-Montes</i>		
Terras Durienses	Portaria n.º 157/93	11 de Fevereiro de 1993
<i>Outras designações</i>		
Palhete de Ourém (Vinho Regional Estremadura-Concelho de Ourém)	Portaria n.º 1450/2001	22 de Dezembro de 2001
<i>Vinho Licoroso com Indicação Geográfica</i>		
Vinho Licoroso Algarve	Portaria n.º 364/2001	9 de Abril de 2001
Vinho Licoroso Estremadura	Portaria n.º 244/2000	3 de Maio de 2000

Høringskonsulentens endelige rapport i sag COMP/M.3083 — GE/Instrumentarium
(udarbejdet i overensstemmelse med artikel 15 i Kommissionen afgørelse 2001/462/EF, EKSF af 23. maj 2001 om høringkonsulentens kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (EFT L 162 af 19.6.2001, s. 21))

(2004/C 92/04)

(EØS-relevant tekst)

Beslutningsudkastet giver anledning til følgende bemærkninger:

- Fusionen blev anmeldt den 28. februar 2003.
- Den 3. april 2003, ved beslutning efter fusionsforordningens artikel 6, stk. 1, litra c), fastlog Kommissionen, at den anmeldte fusion gav anledning til alvorlig tvivl. I overensstemmelse med den åbne politik, Kommissionen praktiserer, modtog parterne ikke-fortrolige versioner af væsentligt materiale indsendt af tredjeparter.

Selv om GE ikke var fuldt tilfreds med graden af præcision i dette materiale, var virksomheden ikke desto mindre i stand til hurtigt af fremsætte sine bemærkninger, inden der blev truffet beslutning om fremsendelse af en klagepunktsmeddelelse. På basis af en fortrolighedsaftale fik de anmeldende parter økonomer også adgang til data og økonomiske analyser indsendt af en interesseret tredjemand.

- Den 4. juli 2003 sendte Kommissionen GE en klagepunktsmeddelelse. I lyset af resultaterne af de indledende undersøgelser havde Kommissionen i denne klagepunktsmeddelelse udeladt en række elementer, som den i første omgang havde rejst indsigelse mod.

I relation til aktindsigt blev der derefter fundet en løsning på problemerne omkring visse dokumenters fortrolige karakter gennem ordninger, som Kommissionen indførte med alle de berørte parter samtykke. På basis af en fortrolighedsaftale satte disse ordninger den anmeldende parts økonomer i stand til at efterprøve de økonomiske analyser, Kommissionen havde foretaget på grundlag af data fremsendt af tredjeparter.

- Parterne foreslog derefter en række korrigerende foranstaltninger over for Kommissionen; disse blev underkastet en markedstest, hvis objektive karakter ikke blev anfægtet.

Parterne fandt det ikke nødvendigt at besvare klagepunktsmeddelelsen og anmodede derfor heller ikke om nogen formel høring.

Parternes ret til at blive hørt er blevet tilgodeset i fuldt omfang under hele sagsforløbet.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. august 2003.

(sign pp Karen Williams)

Serge DURANDE

Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kontrol med Fusioner og Virksomhedsovertagelser på dets 118. møde den 12. august 2003 om foreløbigt udkast til beslutning i sag COMP/M.3083 — General Electric/Instrumentarium

(2004/C 92/05)

(EØS-relevant tekst)

1. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at den anmeldte transaktion er en fusion efter fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), og at den har fællesskabsdimension som defineret i fusionsforordningens artikel 1, stk. 2.
 - 2.a) Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at de relevante produktmarkeder inden for patientmonitører er perioperative monitører, monitører til intensiv overvågning og til almindelig overvågning.
 - 2.b) Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at den præcise definition af produktmarkedet for C-buer kan stå åben, især hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt mindre avancerede C-buer til hjerte-kar-undersøgelser udgør separate produktmarkeder.
 - 2.c) Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at de relevante produktmarkeder for mammografiudstyr er analogt mammografiudstyr og digitalt mammografiudstyr.
 3. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at de relevante geografiske markeder for hvert af de berørte produkter er de nationale markeder.
 4. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at den foreslåede fusion ikke medfører skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling på markederne for:
 - a) monitører til almindelig patientovervågning
 - b) alle mulige markeder for C-buer
 - c) både analogt og digitalt mammografiudstyr.
 - 5.a) Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at den foreslåede fusion som følge af sine horisontale virkninger formentlig vil resultere i skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling på markederne for perioperative monitører i Spanien, Det Forenede Kongerige, Sverige, Frankrig og Tyskland.
 - 5.b) Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at den foreslåede fusion på grund af fusionens vertikale virkninger på markederne for anæstesiudstyr, perioperative monitører, intensivmonitører og kliniske informationssystemer formentlig vil give anledning til alvorlig tvivl med hensyn til, hvorvidt fusionen er forenelig med fællesmarkedet, i det mindste i Belgien, Irland, Sverige og Det Forenede Kongerige.
 6. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at de tilbudte tilsagn er tilstrækkelige til at løse konkurrenceproblemerne på markedet for perioperative monitører og fjerne den alvorlige tvivl med hensyn til de vertikale spørgsmål på markederne for anæstesiudstyr, perioperative monitører, intensivmonitører og kliniske informationssystemer.
 7. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at fusionen bør erklæres forenelig med fællesmarkedet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i fusionsforordningen og med EØS-aftalen på betingelse af, at alle de afgivne tilsagn opfyldes.
 8. Det rådgivende udvalg henstiller, at denne udtalelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
 9. Det rådgivende udvalg henstiller, at Kommissionen tager hensyn til udvalgets bemærkninger og kommentarer.
-

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

Del 1.2 af ECB's administrative regler indeholdende reglerne om tjenstemæssig adfærd og tavshedspligt

(2004/C 92/06)

(Den følgende tekst ophæver og erstatter den tekst, som er offentliggjort i EF-Tidende C 236 af 22. august 2001, s. 13)

1.2. Tjenstemæssig adfærd og tavshedspligt

Bestemmelserne i artikel 4 b), 4 c), 4 f) og 5 b) i ansættelsesvilkårene forstås på følgende måde:

1.2.1. Direktionen udpeger en etisk rådgiver. Den etiske rådgiver yder vejledning i alle spørgsmål om tjenstemæssig adfærd og tavshedspligt. Uden at det berører denne forpligtelse skal den etiske rådgiver yde rådgivning og opstille etiske fortolkningkriterier. Den etiske rådgiver skal udføre sine opgaver under iagttagelse af streng fortrolighed. Rådgivningen og de etiske fortolkningkriterier offentliggøres i generaliseret form på ECB's intranet.

Den etiske rådgiver skal især sikre en konsekvent fortolkning af ECB's regler om insiderhandel. Den etiske rådgiver giver straks ECB's eksterne revisorer fuldstændig meddelelse om rådgivning og opstillede etiske kriterier, der angår regler om insiderhandel.

1.2.2. »Vederlag, godtgørelse eller gave« omfatter enhver økonomisk og/eller ikke-økonomisk begunstiggelse.

1.2.3. En ansat som i egenskab heraf er indbudt til at deltage i et arrangement, må ikke modtage vederlag af nogen art.

1.2.4. Almindelig gæstfrihed og symbolske gaver kan modtages af høflighedsgrunde.

1.2.5. I tvivlstilfælde skal den ansatte indhente tilladelse fra sin generaldirektør/direktør inden modtagelse af en gave eller gæstfrihed, eller — hvor dette ikke er muligt — straks informere denne om modtagne gaver eller gæstfrihed.

1.2.6. Den ansatte må ikke uden forudgående tilladelse fra direktionen offentliggøre værker eller artikler, eller afholde foredrag, som angår ECB og dens aktiviteter.

1.2.7. I betragtning af den position, som ECB indtager, og den økonomiske og finansielle betydning i almindelighed af sager inden for dens virke, har den ansatte tjenstemæssig tavshedspligt med hensyn til viden om sager inden for ECB's virkeområde.

1.2.8. Viden om sager inden for ECB's virkeområde (intern viden) skal forstås som viden, som i) er kendt af den ansatte, og ii) som angår ECB's virksomhed eller transaktioner af en hvilken som helst art, herunder forslag til transaktioner, som fremkommer i forbindelse med gennemførelse af ECB's formål og opgaver, og iii) som enten er fortrolig, eller iv) som er eller kan antages at være af betydning for beslutninger, som træffes af ECB. Intern viden om sager inden for ECB's virkeområde kan omfatte viden af meget forskellig art, og kan hidrøre fra alle lande eller forretningsområder inden for ECB. Nedenstående opregning er derfor kun eksempler, og er ikke udtømmende:

— ændringer i penge- eller valutapolitikken i Eurosystemet eller i andre centralbanker,

— bevægelser i de månedlige monetære aggregater, betalingsbalancedata eller valutareserver eller andre markedsfølsomme økonomiske eller finansielle data,

— forestående ændringer af regelsystemer,

— markedsfølsomme oplysninger i tilknytning til drøftelser og forhandlinger i international sammenhæng, og

— ECB's interne administrative beslutninger.

Videregivelse af viden som regelmæssigt led i udøvelsen af hvervet vil ikke være en overtrædelse af disse regler.

- 1.2.9. Den ansatte må ikke benytte intern viden, hvortil vedkommende har adgang, enten direkte eller indirekte gennem en tredjemand, og uanset om denne viden benyttes i nogen privat transaktion udført for egen regning og risiko eller for en tredjemands regning og risiko. Udtrykket »tredjemand« omfatter blandt andre ægtefæller, anerkendte samlevende, forældre, børn, andre familie-medlemmer, kolleger og juridiske personer.
- 1.2.10. I særdeleshed må den ansatte ikke udnytte, hverken direkte eller indirekte gennem tredjemand, sin stilling eller funktion i ECB eller intern viden, hvortil vedkommende har adgang til, ved erhvervelse eller afhændelse — hverken for egen regning og risiko eller for en tredjemands, som denne er bestemt i artikel 1.2.9 — af aktiver (herunder omsættelige værdipapirer, valuta eller guld) eller af rettigheder (herunder rettigheder under derivataftaler eller nært forbundne finansielle instrumenter), som har nær forbindelse med denne viden. Forbuddet gælder alle former for finansielle (investeringsmæssige) transaktioner, herunder blandt andet følgende:
- investering i værdipapirer (aktier, obligationer, warrants, optioner, futurekontrakter eller noget andet værdipapir i ordets videste betydning samt aftaler om at tegning, erhvervelse eller afhændelse af sådanne værdipapirer),
 - indekskontrakter baseret på sådanne værdipapirer,
 - rentetransaktioner,
 - valutatransaktioner, og
 - råvaretransaktioner.
- 1.2.11. Kortfristet handel (dvs. en kombination af køb og salg inden for en måned) i spekulationsøjemed i aktiver (herunder omsættelige værdipapirer, valuta og guld) eller i rettigheder (herunder rettigheder under en derivatkontrakt eller nært forbundne finansielle instrumenter) er ikke tilladt medmindre den ansatte objektivt kan godtgøre, at der ikke er tale om spekulation men foreligger en logisk begrundelse for sådan handel.
- 1.2.12. Den ansatte må ikke anvende noget element i den tekniske infrastruktur bestemt til ESCB's finansielle operationer til at udføre private finansielle transaktioner hverken for egen regning og risiko eller for en tredjemands, som denne er bestemt i artikel 1.2.9.
- Udtrykket »den tekniske infrastruktur bestemt til ESCB's finansielle operationer« omfatter Bosch dealing-telefoner, telex-systemet, forbindelser til bureauer eller teletjenester såsom Bloomberg og Reuters, TOP, BI, EBS, FinanceKIT og S.W.I.F.T., såvel som fremtidige erstatninger herfor.
- Brug af mobiltelefoner i afdelingen for markedsoperationer (Market Room) samt i lokalerne for Back Office og afdelingen for investeringer er ligeledes forbudt i andre tilfælde end som en nødforanstaltning i overensstemmelse med ECB's procedurer i særlige nødsituationer.
- 1.2.13. Direktionen bestemmer hvilke ansatte, som i kraft af udførelsen af deres stilling, erhverv eller opgaver har adgang til intern viden om ESCB's finansielle operationer. Direktionens bestemmelse heraf bliver umiddelbart en del af de administrative bestemmelser for personalet (Staff Rules). De pågældende ansatte må ikke på dagen for en ESCB-transaktion hverken direkte eller indirekte udføre nogen transaktion i aktiver (herunder omsættelige værdipapirer, valuta og guld) eller i rettigheder (herunder rettigheder under derivataftaler eller nært forbundne finansielle instrumenter), der har samme generiske egenskaber (valuta, udsteder og samme løbetid), som ESCB har handlet denne dag, hverken for egen regning og risiko eller for en tredjemands, som denne er bestemt i artikel 1.2.9.
- 1.2.14. Direktionen bestemmer hvilke ansatte, som i udførelsen af deres stilling, erhverv eller opgaver kan anses for at have adgang til intern viden om ECB's penge- eller valutapolitik eller ESCB's finansielle operationer. Direktionens bestemmelse bliver umiddelbart en del af de administrative bestemmelser for personalet (Staff Rules).
- Vedkommende ansatte skal efter anmodning fra Generaldirektøren for Administration afgive følgende oplysninger:
- en fortegnelse over den ansattes bankkonti, herunder sikkerhedskonti og konti hos børsmæglere,

- en fortegnelse over fuldmagter fra tredjemænd til disposition over deres konti, herunder sikkerhedskonti,
- den ansattes generelle anvisninger eller retningslinjer til tredjemænd, til hvem forvaltningen af den ansattes investeringsportefølje er overladt ⁽¹⁾.

Vedkommende ansatte skal uopfordret og uopholdeligt give nærmere oplysning om ændringer i det oplyste. Oplysningerne og eventuelle ajourføringer skal indgives i lukket kuvert og opbevares af Generaldirektøren for Administration, som videregiver dem til ECB's eksterne revisorer på disses anmodning.

Efter anmodning fra ECB's eksterne revisorer én gang årligt skal vedkommende ansatte endvidere fremlægge følgende dokumentation for seks på hinanden følgende måneder, som angivet i den årlige anmodning:

- køb eller salg af aktiver (herunder omsættelige værdipapirer, valuta og guld) eller af rettigheder (herunder rettigheder under derivatkontrakter eller nært forbundne finansielle instrumenter), som er foretaget af den ansatte for egen regning og risiko eller for en tredjemands, som denne er bestemt i artikel 1.2.9,
- kontoudskrifter for bankkonti, herunder sikkerhedskonti og konti hos børsrådgivere, den ansattes indgåelse eller ændring af aftaler om lån i fast ejendom eller andre lån for egen regning og risiko eller for en tredjemands, som denne er bestemt i artikel 1.2.9,
- den ansattes dispositioner i forbindelse med pensionsordninger, herunder ECB's pensionsordning.

Alle oplysninger indgives i lukket kuvert og opbevares af Generaldirektøren for Administration, som videregiver dem til ECB's eksterne revisorer på disses anmodning. Alle oplysninger modtaget af ECB's eksterne revisorer er fortrolige. En rapport fra ECB's eksterne revisorer til ECB's

Direktorat for Intern Revision om nærmere undersøgelse af en konkret sag i overensstemmelse med artikel 1.2.16 skal dog indeholde de oplysninger, som er modtaget fra vedkommende ansatte.

1.2.15. Såfremt ECB's eksterne revisorer har rimelig grund til at antage, at disse regler, herunder de vejledende og fortolkende etiske regler, som er opstillet af den etiske rådgiver ikke er overholdt, kan de eksterne revisorer forlange fuldstændige oplysninger herom af enhver ansat i ECB. Den ansatte, som omfattes heraf, skal efter begrundet anmodning fra de eksterne revisorer give disse fuldstændige oplysninger under fortrolighed om følgende forhold:

- den ansattes bankkonti, herunder sikkerhedskonti og konti hos børsrådgivere, optagelse af eller ændringer i realkreditlån eller andre lån for egen regning og risiko, eller af vedkommende for tredjemands regning og risiko, som angivet i artikel 1.2.9,
- alle den ansattes investeringsmæssige transaktioner i aktiver (herunder omsættelige værdipapirer, valuta og guld) eller i rettigheder (herunder rettigheder under derivatkontrakter eller nært forbundne finansielle instrumenter), som er foretaget af den ansatte for egen regning og risiko eller for en tredjemands, som denne er bestemt i artikel 1.2.9, for et tidsrum angivet af ECB's eksterne revisorer,
- den ansattes dispositioner i forbindelse med pensionsordninger, herunder ECB's pensionsordning,
- en fortegnelse af fuldmagter fra tredjemænd til disposition over deres konti, herunder sikkerhedskonti.

Alle oplysninger afgives i lukket kuvert gennem Generaldirektøren for Administration til ECB's eksterne revisorer. Alle oplysninger modtaget af ECB's eksterne revisorer er fortrolige. En rapport fra ECB's eksterne revisorer til ECB's Direktorat for Intern Revision om nærmere undersøgelse af en konkret sag i overensstemmelse med artikel 1.2.16 skal dog indeholde de oplysninger, som er modtaget fra vedkommende ansatte.

⁽¹⁾ Ansatte som omfattes af artikel 1.2.14 kan eventuelt overveje muligheden af at overlade forvaltningen af deres investeringsporteføljer til en tredjemand, som f.eks. »blind trusts«, investeringsforening og lignende.

1.2.16. ECB's eksterne revisorer afgiver en rapport om enhver overtrædelse af disse regler til ECB's Direktorat for Intern Revision, som foretager videre undersøgelser heraf. Private finansielle aktiviteter i fuld overensstemmelse med de vejledende og fortolkende etiske regler opstillet af den etiske rådgiver kan ikke danne grundlag for en rapport fra de eksterne revisorer. De eksterne revisorer skal give den ansatte oplysning om den nævnte rapport, og den ansatte har ret til at fremkomme med sin opfattelse af rapporten over for ECB's eksterne revisorer.

En rapport udarbejdet af ECB's eksterne revisorer, inklusive oplysninger heri meddelt af den ansatte selv, kan anvendes i en disciplinærsag i henhold til del 8 i ansættelsesvilkårene for ansatte i Den Europæiske Centralbank, og for så vidt hjemmel hertil findes i den anvendelige lov i forbindelse eksterne myndigheders retsforfølgning for angivelig overtrædelse af den nationale straffelov.

1.2.17. Såfremt den ansatte måtte være i tvivl om rækkevidden af disse regler, f.eks. om en påtænkt privat finansiell transaktion indebærer misbrug af intern viden, bør vedkommende drøfte sagen med den etiske rådgiver. Udførelse af private finansielle transaktioner i overensstemmelse den etiske rådgivers vejledning og fortolkende etiske regler kan ikke give anledning til disciplinærsag om den ansattes manglende opfyldelse af sine forpligtelser. En sådan vejledning fritager dog ikke den ansatte for ansvar over for andre.

1.2.18. Den ansattes forpligtelser som angivet i artikel 1.2.14 til 1.2.15 gælder fortsat i en periode af seks måneder efter ophøret af ansættelsesforholdet hos ECB. En anmodning om oplysninger fra de eksterne revisorer skal angå en periode indtil én måned efter ansættelsesforholdets ophør.

DET EUROPÆISKE ERHVERVSUDDANNELSESINSTITUT

DET EUROPÆISKE ERHVERVSUDDANNELSESINSTITUTS BUDGET FOR REGNSKABSÅRET 2004

(2004/C 92/07)

Instituttets budget for 2004 udgør 17,6 mio. EUR, hvoraf 11,6 mio. EUR er afsat til udgifter til personale, 1,4 mio. EUR til ejendomme, materiel og andre administrative udgifter og 4,5 mio. EUR til specifikke operationer og projekter på området erhvervsuddannelse.

Instituttet forvalter desuden midler til programmerne Phare/Cards, Tacis og Meda til et samlet beløb på 178,3 mio. EUR og en revolverende årlig fond på 500 000 EUR fra den italienske regering.

Detaljer om budgettet for 2004 og stillingsfortegnelsen findes på ETF's websted på følgende adresse: www.etf.eu.int

DET EUROPÆISKE ERHVERVSUDDANNELSESINSTITUT

BUDGETTER 2003/2004

UDGIFTER

	Afsnit	2003 Budget efter overførsler	2004 Budget
AFSNIT 1	UDGIFTER TIL PERSONER, DER ER KNYTTET TIL INSTITUTTET		
	AFSNIT 1 I ALT	11 239 000	11 643 973
AFSNIT 2	EJENDOMME, MATERIEL OG FORSKELLIGE DRIFTSUDGIFTER		
	AFSNIT 2 I ALT	1 421 000	1 390 027
AFSNIT 3	UDGIFTER I FORBINDELSE MED GENNEMFØRELSE AF SÆRLIGE OPGAVER		
Kapitel 30	Driftsudgifter (dokumentation, publikationer, oversættelser, møder osv.)		
	Kapitel i alt	1 136 425	948 000
Kapitel 31	Prioriteret indsats: aktiviteter i forbindelse med arbejdsprogrammet (støtte til Kommissionen, formidling af informationer og analyse gennem netværket af nationale observationsorganer, udviklingsaktiviteter)		
	Kapitel i alt	3 403 575	3 618 000
AFSNIT 3	AFSNIT 3 I ALT	4 540 000	4 566 000 (!)
	TILSAMMEN	17 200 000	17 600 000

(!) Europa-Parlamentet har afsat en reserve på 406 100 EUR til afsnit 3 i bugettet. Procedurer er undervejs til sikring af, at de blokerede bevillinger frigøres.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Information vedrørende indkaldelse af ansøgninger med henblik på oprettelse af et »europæisk energi- og transportforum« (2001/C 205/06)**Fornyelse af medlemskabet af »Det europæiske energi- og transportforum«**

(2004/C 92/08)

I henhold til Kommissionens afgørelse af 11. juli 2001 (2001/546/EF), offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* L 195 af 19. juli 2001, side 58, udløber mandatet for de nuværende medlemmer den 30. juni 2004.

Kommission opfordrer interesserede til at indgive ansøgning til at nybesætte deres nuværende mandat eller til at opnå et mandat i henhold til betingelserne opstillet i indkaldelsen af ansøgninger offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (2001/C 205/06) af 21. juli 2001.

Idet der tages højde for EU's udvidelse, er denne indkaldelse af ansøgninger åben for ansøgere fra de nye medlemslande.

De behørigt underskrevne ansøgninger, vedlagt curriculum vitæ, skal indsendes **senest den 17. maj 2004**.

Efter denne dato vil Kommissionen udnævne medlemmerne af forummet. Indkaldelsen af ansøgninger forbliver åben efter den 17. maj 2004 med henblik på de nybesættelser, som måtte vise sig at være nødvendige.

Ansøgningen kan:

enten sendes anbefalet eller med privat kurérpost, idet poststemplets dato er afgørende, til: Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Energi og Transport, Secrétariat unité A3, DM28, bureau 6/100, B-1049 Bruxelles,

eller afleveres personligt, mod kvittering for modtagelsen, på følgende adresse: Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Energi og Transport, Sekretariatet for afdeling A3, Rue Demot 28, kontor 6/100, B-1040 Bruxelles.

Yderligere oplysninger fås ved henvendelse til Anne-Marie Fiquet, tlf. (32-2) 295 95 29, fax (32-2) 295 98 16, e-post: anne-marie.fiquet@cec.eu.int

INDKALDELSE 2004**af forslag vedrørende EF-samarbejde med hensyn til civilbeskyttelse**

(2004/C 92/09)

I.1. Hensigten med denne indkaldelse er at finde frem til projekter, som Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers Generaldirektorat for Miljø muligvis kan yde støtte til. En eventuel støtte gives i form af samfinansiering.

I.2. Hvilke områder der er omfattet, og foranstaltningernes art og indhold (samt betingelserne for tildeling og ansøgningskemaer) fremgår af dokumentationsmaterialet for indkaldelsen. Det findes på Kommissionens Europa-netsted, der har følgende internetadresse:

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

I.3. Procedure for indsendelse og gennemgang af forslag og tidsplan

Indkaldelsen løber indtil 28 maj 2004.

Forslagene behandles på følgende måde:

- modtagelse, registrering og udsendelse af kvitteringer for modtagelse
- behandling i de pågældende tjenestegrene i Kommissionen
- udarbejdelse af en endelig beslutning og meddelelse af resultatet til forslagsstillerne.

Valget af, hvilke forslagsstillere der kan modtage projektstøtte, træffes på grundlag af kriterierne i dokumentationen om denne forslagsindkaldelse og inden for de budgetmæssige rammer.

Under hele proceduren anses alle oplysninger for fortrolige. Kommissionen vil efter godkendelse af et projekt indgå en kontrakt (i euro) med forslagsstilleren.

Kommissionens beslutning er endelig og kan ikke ankes.

Indkaldelse 2004 af forslag vedrørende en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet

(2004/C 92/10)

I.1. Hensigten med denne indkaldelse er at identificere organisationer/institutter i undervisningssektoren (fra de lande der deltager i samarbejdsmechanismen), som Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers Generaldirektorat for Miljø muligvis kan yde støtte til. En eventuel støtte gives i form af samfinansiering.

I.2. Art og indhold af kurserne (samt betingelserne for tildeling og ansøgningskemaer) fremgår af dokumentationsmaterialet for indkaldelsen. Det findes på Kommissionens Europa-netsted, der har følgende internetadresse:

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

I.3. Procedure for indsendelse og gennemgang af forslag

Indkaldelsen løber indtil 15. juni 2004.

Forslagene behandles på følgende måde:

- modtagelse, registrering og udsendelse af kvitteringer for modtagelse,
- behandling i de pågældende tjenestegrene i Kommissionen,
- udarbejdelse af en endelig beslutning og meddelelse af resultatet til forslagsstillerne.

Valget af, hvilke forslagsstillere der kan modtage projektstøtte, træffes på grundlag af kriterierne i dokumentationen om denne forslagsindkaldelse og inden for de budgetmæssige rammer.

Under hele proceduren anses alle oplysninger for fortrolige. Kommissionen vil efter godkendelse af et projekt indgå en kontrakt (i euro) med forslagsstilleren.

Kommissionens beslutning er endelig og kan ikke ankes.

Indkaldelse af forslag vedrørende EF-samarbejde med hensyn til civilbeskyttelse — mekanisme — øvelser

(2004/C 92/11)

- I.1. Hensigten med denne indkaldelse er at finde frem til projekter, som Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers Generaldirektorat for Miljø muligvis kan yde støtte til. En eventuel støtte gives i form af samfinansiering.
- I.2. Hvilke områder der er omfattet, og foranstaltningernes art og indhold (samt betingelserne for tildeling og ansøgningsskemaer) fremgår af dokumentationsmaterialet for indkaldelsen. Det findes på Kommissionens Europa-netsted, der har følgende internetadresse:

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

- I.3. Procedure for indsendelse og gennemgang af forslag

Indkaldelsen løber indtil 30. juni 2004.

Forslagene behandles på følgende måde:

- modtagelse, registrering og udsendelse af kvitteringer for modtagelse,
- behandling i de pågældende tjenestegrene i Kommissionen,
- udarbejdelse af en endelig beslutning og meddelelse af resultatet til forslagsstillerne.

Valget af, hvilke forslagsstillere der kan modtage projektstøtte, træffes på grundlag af kriterierne i dokumentationen om denne forslagsindkaldelse og inden for de budgetmæssige rammer.

Under hele proceduren anses alle oplysninger for fortrolige. Kommissionen vil efter godkendelse af et projekt indgå en kontrakt (i euro) med forslagsstilleren.

Kommissionens beslutning er endelig og kan ikke ankes.
